

SALA DE LECTURĂ

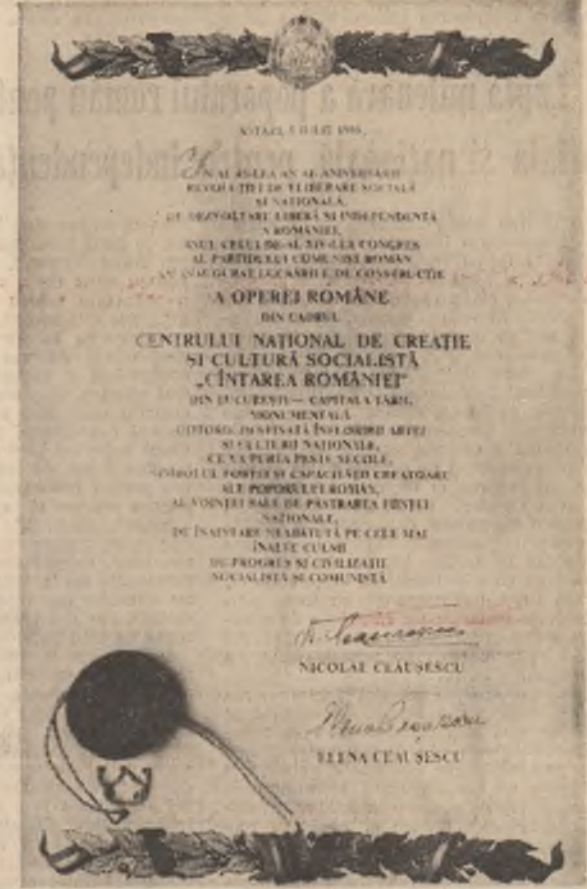
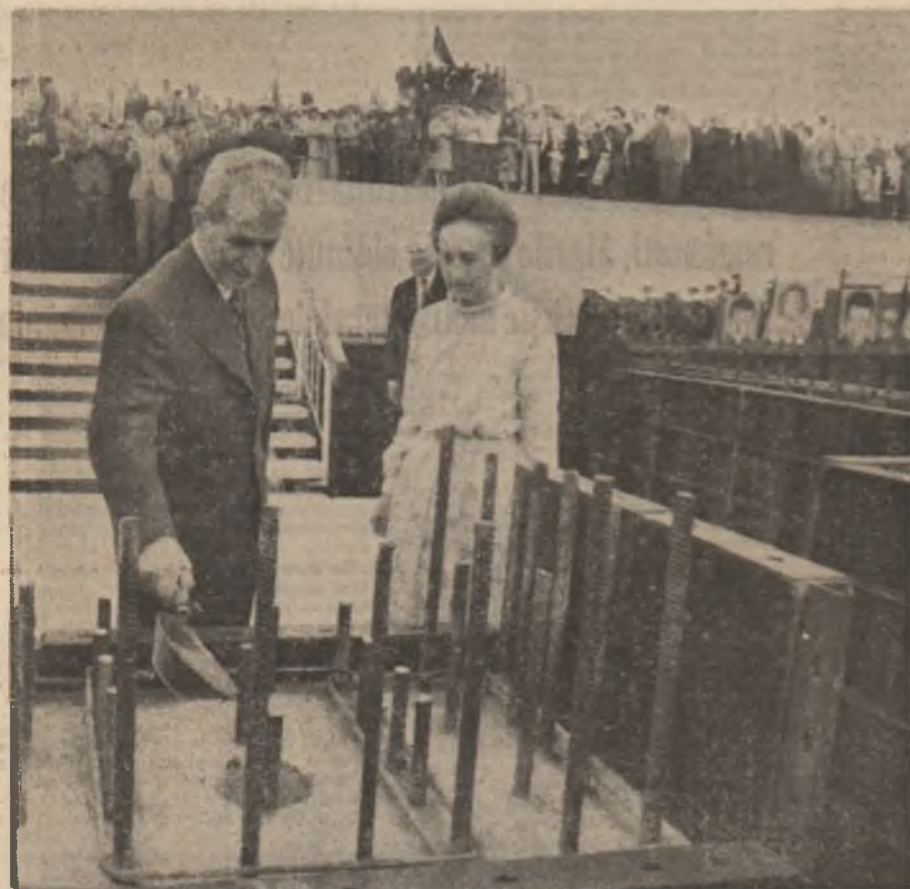
ANUL XXXII
27
(1 417)
Sâmbătă
8 iulie
1989
8 pagini
4 lei

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Luceafărul

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

VALORI FUNDAMENTALE

este evident că, pentru întregul partid, pentru întregul popor, anotimpul în miezul căruia sintem are ceva aparte, cu totul deosebit: ne pregătim pentru cel de al XIV-lea Congres al partidului. De fapt, izvorul acestor pregătiri trebuie căutat mai departe în timp, încă din momentul lansării și dezbaterei Tezelor din aprilie 1988 și al Expunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenarele C.C. al P.C.R. din noiembrie 1988 și aprilie 1989, teze și expuneri care, prin importanța și bogăția de idei au dat un nou suflu gândirii politice și ideologice și s-au constituit într-o puternică expresie a democratismului societății noastre, a unității tot mai trainice dintre partid și popor. Recenta plenară a C.C. al P.C.R., magistrala cununătoare a secretarului general al partidului și importante documente care au fost adoptate, prefațază însă evenimentul din toamnă, Congresul al XIV-lea, cu date și accente care fac din acest anotimp un prilej cit se poate de exact al analizei și dezbaterilor, într-un consens mai mult decât explicit. Hotărârea de a propune congresului reelegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de secretar general al partidului are un temel istoric legat de însăși făurirea societății noastre socialiste multilaterale dezvoltate și este adică motivată de tot ce s-a împlinit mai mare și mai durabil în anii care au urmat celui de al IX-lea Congres al partidului,

evenimentul inaugural pentru o epocă de înalt și luminos destin. Unitatea națională a cunoscut și cunoaște prin gândirea, prin opera teoretică și practică a conducătorului partidului și țării, o dimensiune nouă, aceea care, în termeni concreți ai dezvoltării, ai progresului și civilizației socialiste, implică și implică spiritul revoluționar, creator, conștiința apartenenței la cauze mari și adânci. Afirmarea deplină a independenței, a suveranității, transformarea partidului în centrul vital al întregii națiuni făurirea unui sistem democratic unic în felul său și prin aceasta sporirea neîncetată a gradului de participare la conducerea societății, la asumarea drepturilor și îndatoririlor fundamentale ale construcției libere, conștiente, a socialismului și comunismului conferă epocii inaugurată în urmă cu aproape un secol de vesele sensul și amploarea unei cititorii economice, moral-politice și sociale de cea mai mare importanță pentru prezentul și viitorul națiunii. În toate acestea vedem dezvoltamentul și abnegația pilduitoare prin care, cu clarviziune politică și științifică, prin înalt și strălucit exemplu de patriotism, conducătorul partidului și țării a elaborat și aplicat cu consecvență principiul construirii socialismului cu poporul și pentru popor, vedem îndreptățirea clară și puternică prin care cugetul și voința tuturor comunistilor, cugetul și voința întregii națiuni se exprimă susținând reelegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în suprema funcție de secretar general al partidului.

Programul-Direktivă al Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1991—1995 și orientările de perspectivă până în anii 2000—2010 precum și Tezele pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea societății românești, perfecționarea conducerii economico-sociale, dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare, creșterea rolului Partidului Comunist Român, intensificarea activității ideologice, politico-educative, ridicarea nivelului de cunoaștere științifică, de cultură, a conștiinței revoluționare, raportul de forțe și caracteristicile fundamentale ale situației internaționale sînt documentele de fond care stau acum în atenția întregii societăți. Interesul deosebit pe care-l trezesc are explicația prezentului și viitorului imediat. Ele certifică nu numai un drum eretic, revoluționar, parcurs în etape și la alitudinii succesive, cu experiențe și căutări care au avut temeiul aplicării legilor generale ale socialismului științific la condițiile

Luceafărul

Continuare în pag. a 5-a

MONUMENTALA CITITORIE

Un moment cu largi și profunde semnificații pentru cultura și arta românească, pentru manifestarea spiritului creator al poporului: inaugurarea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, a lucrărilor de construcție a Centrului național de creație și cultură socialistă „Cîntarea României” din București, edificiu monumental, ocupînd un loc distinct în noul și luminosul peisaj urbanistic al Capitalei patriei. Trăim această vară sub semnul lucrărilor plenare C.C. al P.C.R., al hotărîtoarelor documente adoptate care prefațază evenimentul central, Congresul al XIV-lea al partidului, precum și sub semnul celei de a 45-a aniversări a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Din viitorul măreț pe care-l configurează documentele adoptate de plenară face parte și acest nou și impunător edificiu care completează, înnoiește arhitectonica produsă în ultimii ani în București. În cadrul unei solemnități desfășurate la sediul C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarăsa Elena Ceaușescu au semnat pergamentul pus la temelia viitorului, complex cultural care, prin proporțiile sale, va fi cel mai impunător ansamblu arhitectonic de acest profil din întreaga țară. Pe pergamentul stă scris: Astăzi,

5 Iulie 1989 — în al 45-lea an al aniversării revoluției de eliberare socială și națională, de dezvoltare liberă și independentă a României, anul celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român — am inaugurat lucrările de construcție a Operei Române din cadrul Centrului național de creație și cultură socialistă „Cîntarea României” din București — Capitala țării — monumentala cititorie destinată înfloririi artei și culturii naționale, ce va purta peste secole simbolul forței și capacității creatoare ale poporului român, al voinței sale de păstrare a ființei naționale, de înalțare neabătută pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație socialistă și comunistă. Acest act de nouă și monumentala cititorie arată cu putere evidentă de cită grîi înaltă se bucură cultura și arta românească, marele Festival național „Cîntarea României” ce reunește în cele mai largi forme de manifestare însuși genul creator al poporului, forța sa de a se edifica în lumina unei conștiințe noi, înaintate, pe calea progresului multilateral. Dar acest act mai arată și faptul că tot ceea ce ne produce — în acel consens de principiu al construirii socialismului cu poporul și pentru

Continuare în pag. a 5-a

TEZELE

pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea societății românești, perfecționarea conducerii economico-sociale, dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare, creșterea rolului Partidului Comunist Român, intensificarea activității ideologice, politico-educative, ridicarea nivelului de cunoaștere științifică, de cultură, a conștiinței revoluționare, raportul de forțe și caracteristicile fundamentale ale situației internaționale

Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român reprezintă un eveniment de însemnătate istorică în viața social-politică a țării, în activitatea partidului și poporului nostru. Desfășurîndu-se în anul jubiliar al celei de-a 45-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, Congresul va prilejui o profundă și multilaterală evaluare a drumului parcurs de poporul român în construcția socialistă, îndeosebi de la Congresul al IX-lea al partidului, a activității desfășurate pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale, va analiza stadiul actual al societății românești și va stabili obiectivele și liniile directoriale ale dezvoltării României în perioada 1991—1995 și, în perspectivă, pînă în anii 2000—2010. Prin hotărîrile pe care

le va adopta, Congresul se va înscrie în istorie drept congresul marilor victorii socialiste, al triumfului principiilor socialismului științific în transformarea revoluționară a societății românești, al adevăratei suveranități și al independenței depline, economice și politice, a României. Tezele pentru Congresul al XIV-lea al partidului trebuie să prilejuiască o largă dezbateră în rîndul comunistilor, al tuturor oamenilor muncii, a problemelor fundamentale ale activității de construcție socialistă din patria noastră, asigurînd elaborarea democratică a liniilor generale și a orientărilor de perspectivă ale dezvoltării țării. Hotărîrile ce vor fi adoptate de Congres vor reprezenta astfel expresia aspirațiilor și voinței întregului nostru partid și popor.

I. Dezbaterile Tezelor din aprilie 1988 și a Expunerilor tovarășului Nicolae Ceaușescu la plenarele C. C. al P. C. R. din noiembrie 1988 și aprilie 1989 — expresie a profundului democratism al societății noastre, a puternicei unități dintre partid și popor

Tezele pentru Congresul al XIV-lea se întemeiază pe aprecierile și orientările cuprinse în expunerile secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la ședința Co-

mitetului Politic Executiv din aprilie 1988, la marele forum democratic din noiembrie anul trecut și la Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1989, larg dezbătute de comunisti, de oamenii muncii și adoptate

de întregul partid și popor ca documente programatice ale construirii noi orînduri în actuala etapă istorică, pe baza aplicării consecvente, creatoare, a principiilor socialismului științific la condițiile concrete din România. Prezentele Teze au fost dezvoltate și îmbogățite pe baza discuțiilor din cadrul Plenarel C.C. al P.C.R. din 27—28 Iunie, a magistralei expuneri a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la această plenară. Aceste documente constituie o generație strălucită a experienței poporului român, a partidului nostru comunist și reprezintă o nouă și importantă contribuție a tovarășului Nicolae Ceaușescu la dezvoltarea și îmbogățirea creatoare a socialismului științific și practicii revoluționare. Dezbaterile ideilor, tezelor și orientărilor

cuprinse în expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu — cea mai largă și cuprinzătoare dezbateră care a avut loc pînă acum în partid, în societatea noastră — a reprezentat o adevărată școală de educație revoluționară, patriotică a comunistilor, a maselor de oameni ai muncii, a întregii societăți. Ea s-a transformat într-un adevărat referendum în care națiunea noastră și-a exprimat adesea deplină la poliția partidului și statului. Dezbaterile s-au desfășurat într-un spirit de înaltă responsabilitate comunistă, patriotică, de analiză critică și autocritică a activității din toate domeniile, dînd o puternică expresie caracterului profund al democrației de partid, al democrației noastre muncitorești-revoluționare.

Continuare în pag. a 2-a

TEZELE

pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Urmare din pag. 1

In mod unanim, participanții la dezbateri au evidențiat cu putere contribuția hotărâtoare, de inestimabilă valoare, a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la fundamentarea și elaborarea întregii politici interne și externe, la opera de construcție socialistă din țara noastră. Clasa muncitoare, țăranimea, intelectualitatea, întregul nostru popor au adus, cu acest prilej, un înalt omagiu tovarășului Nicolae Ceaușescu, marele conducător al națiunii noastre socialiste, creatorul de geniu al strategiei revoluționare a partidului nostru, deschizătorul căii înaintării României spre comunism, militant de frunte al mișcării comuniste și muncitorești, personalitate politică prominentă a lumii contemporane. Oamenii muncii și-au exprimat cea mai profundă recunoștință pentru modul strălucit în care secretarul general al partidului asigură înfăptuirea convențentă a prin-

cipiilor socialismului științific în țara noastră, conducând, cu înaltă fermecitate revoluționară, națiunea română pe drumul bunăstării și fericirii.

În același timp, participanții la dezbateri au evidențiat contribuția deosebită a tovarășei academician doctor Inginer ELENA CEAUȘESCU, eminent om politic și savant de renume mondial, militant de frunte al partidului și statului nostru, la elaborarea și înfăptuirea programelor de dezvoltare a țării, la organizarea și modernizarea activității din toate sectoarele vieții economice și sociale, la progresul științei și tehnicii, al învățământului și culturii.

Dezbaterea acestor istorice documente a evidențiat cu putere faptul că între partid și popor există o unitate deosebită de nezdruccinată, că poporul român, strâns unit în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășului Nicolae Ceaușescu, este ferm hotărât să-și făurească în mod liber și conștient propriul său destin — destinul socialist și comunist.

II. Lupta milenară a poporului român pentru libertate socială și națională, pentru independență și unitate

Făurirea noii orînduirii în România este rezultatul legic al dezvoltării istorice, al luptei îndelungate a poporului român, a forțelor democratice și progresiste, a clasei muncitoare și partidului ei politic împotriva exploatații și asupririi, pentru o viață mai bună, liberă și independentă.

Pe teritoriul țării noastre s-au succedat, de-a lungul milenilor, orînduirile social-economice cunoscute în evoluția umanității. Geto-dacii — strămoșii poporului român — au trăit și s-au dezvoltat pe această vatră cu mii de ani înainte. O importanță deosebită a avut crearea, acum 2.000 de ani, a statului centralizat geto-dac, sub conducerea lui Burebista, ajuns la o mare înflorire în vremea lui Decebal. Cucerirea unei părți a Daciei de către romani, după lupte îndelungate, cu toate consecințele negative pe care le-a determinat, a dus la împletirea celor două civilizații și formarea, pe această bază, a poporului român.

După retragerea armatelor și administrațiilor romane din Dacia, în secolul al III-lea e.n., populația locală și-a organizat existența în formațiuni statale de sine stătătoare — cnezate, voievodate — ceea ce i-a asigurat continuitatea, capacitatea de apărare împotriva invaziilor diferitelor triburi și populații migratoare, adăptate într-un stadiu inferior de civilizație. Constituirea celor trei state feudale — Muntenia, Transilvania, Moldova — a marcat o treaptă superioară în dezvoltarea societății românești. În lupta pentru libertate și independență, războiul hotărâtor al secolului al XV-lea împotriva turcilor a marcat o etapă importantă în dezvoltarea națională și în afirmarea conștiinței naționale. La intensificarea luptei pentru unirea

între un singur stat. Unirea țărilor române, în anul 1600, sub glorioasă domnie a lui Mihai Viteazul, a materializat, deși pentru scurt timp, voința nezdruccinată a poporului român de a trăi unit în granițele strămoșești.

Întinzerea formării statului național român s-a datorat dominației străine, exploatații și asupririi de către imperiul otoman, imperiul țarist și imperiul austro-ungar, care au ținut în loc sute de ani dezvoltarea țărilor române. Dar Jugul asupririi străine nu a putut împiedica lupta dreaptă a poporului nostru pentru realizarea idealului național, pentru progres și civilizație. În epoca modernă, aspirațiile fundamentale ale poporului român au dobândit noi dimensiuni, manifestându-se cu putere în revoluțiile de la 1784, 1821 și 1848, care au stimulat dezvoltarea generală a societății, au creat condiții pentru realizarea unității naționale.

Înfăptuirea în 1859 a statului național român modern, prin unirea Moldovei cu Muntenia sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza, a constituit nucleul statului național unitar; ambele și profundele reforme aplicate cu acest prilej au înscris România în rândul statelor avansate ale lumii.

Proclamarea la 9 mai 1877 a deplinei independențe de stat a României și confirmarea ei în războiul din 1877-1878 au constituit o puternică reafirmare a voinței tuturor românilor de a trăi într-o țară liberă, unită și suverană și au asigurat condiții pentru progresul forțelor de producție, pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale.

Făurirea statului național unitar român în anul 1918 a constituit o strălucită victorie istorică a luptei eroice pentru unitate și libertate a poporului nostru. Marea Unire a dat un puternic impuls dezvoltării forțelor de producție — industriale și celorlalte sectoare economice —, realizării unor reforme sociale, afirmării capacităților creatoare ale poporului.

Între cele trei țări românești s-au dezvoltat puternice legături economice și politice — bazele pe comunitatea de origine, limbă și cultură — care au dus la afirmarea conștiinței naționale. La intensificarea luptei pentru unirea

III. Făurirea socialismului — cerință istorică legică, obiectivă a dezvoltării sociale. Apariția mișcării muncitorești — etapă superioară în lupta poporului român pentru eliberare socială și națională. Lupta clasei muncitoare din România și a partidului ei politic revoluționar pentru răsturnarea vechii orînduirii și trecerea la edificarea noii societăți

Dezvoltarea forțelor de producție, apariția relațiilor de producție capitaliste, lupta de clasă între proletariat și burghezie au dus în mod necesar la apariția mișcării revoluționare, la însușirea de către aceasta a principiilor socialismului științific. Clasa muncitoare s-a afirmat pe arena politică a epocii drept cea mai înaintată forță socială, consecvent revoluționară în lupta pentru lichidarea exploatații omului de către om și făurirea socialismului.

Pentru desfășurarea cu succes a luptei revoluționare și îndeplinirea misiunii sale istorice, clasa muncitoare a adoptat de la început forme de organizare proprii.

În anul 1893 s-a creat, pe baza principiilor socialismului științific, elaborete de K. Marx și Fr. Engels, Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România, unul dintre primele partide muncitorești din Europa, care a înscris în programul său de luptă răsturnarea orînduirii capitaliste și edificarea societății socialiste.

Partidul Comunist Român, făurit la 8 mai 1921 — ca rezultat al voinței democratice al delegațiilor la Congresul Partidului Socialist de transformare a acestui partid în partid comunist — a asigurat întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare în marile bătălii purtate împotriva exploatații și asupririi, a monopoliurilor străine, pentru o viață liberă, demnă și independentă.

În condițiile instaurării hitlerismului la putere în Germania și creșterii pericolului fascismului, războiului și revizionismului, Partidul Comunist Român și-a amplificat lupta revoluționară pentru unirea maselor largi populare în vederea apărării integrității și suveranității României. În cadrul evenimentelor din anul grel al ilegalității s-a reliefat cu putere activitatea eroică, plină de abnegație, a tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru apărarea intereselor clasei muncitoare, pentru înfăptuirea idealurilor supreme ale po-

porului român. Puternicele bătălii de clasă din deceniul al patrulea au culminat cu marea demonstrație patriotică, antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939, în organizarea și desfășurarea căreia o contribuție determinantă au avut tovarășii Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu. Partidul comunist a fost organizatorul și însușitorul luptei poporului român împotriva fascismului, războiului, a dominației Germaniei hitleriste, pentru răsturnarea diktatorului antoneșcienesc, pentru apărarea integrității și suveranității României.

Partidul Comunist Român, cadrele sale de bază, în rîndul cărora s-a afirmat puternice personalități eroice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au organizat și condus cu strălucire poporul român la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944, care a marcat un moment epocal în istoria României, a lichidat pentru totdeauna dominația imperialistă, a deschis calea spre adevărată independență, creînd condițiile ca poporul să poată să-și făurească viitorul așa cum îl dorește, fără nici un amestec din afară. Mărețul act istoric de la 23 August 1944 a creat condiții pentru înfăptuirea unor uriașe transformări revoluționare, a lichidării exploatații și asupririi, a instaurării puterii clasei muncitoare, a întregului popor.

Victoria revoluției de eliberare socială și națională, trecerea la construirea societății noi socialiste în România constituie expresia cerințelor legice ale dezvoltării sociale, rezultatul procesului istoric obiectiv al succesiunii modurilor de producție, determinat de dialectica progresului social, de necesitatea concordanței dintre dezvoltarea forțelor de producție și caracterul relațiilor de producție, reprezentă o încununare a lănelungatei lupte revoluționare desfășurate de clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, este opera istorică a întregului nostru popor.

IV. Etapele procesului revoluționar unitar de construire și dezvoltare a noii orînduirii în România

În prima etapă — 23 August 1944 — 30 Decembrie 1947 — au fost îndeplinite obiectivele revoluției populare democratice. România a participat cu toate forțele economice și militare la războiul antifascist, pînă la victoria finală asupra Germaniei hitleriste. La 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul democratic, muncitoresc-țărănesc, iar la 30 decembrie 1947 a fost abolită monarhia și proclamată Republica, încheindu-se astfel o epocă și începînd un capitol nou în istoria poporului român.

Anul 1948 a marcat trecerea la o nouă etapă — etapa revoluției socialiste. Făurirea, în februarie 1948, a partidului unic al clasei muncitoare a asigurat forța politică conducătoare a poporului pe calea socialismului. Naționalizarea principalilor mijloace de producție, în iunie 1948, a dus la lichidarea proprietății capitaliste, a pus bazele dezvoltării socialiste a economiei românești. Iar prin încheierea procesului cooperativizării agricole, în 1962, s-au generalizat relațiile de producție socialiste în întreaga economie.

proprietății socialiste. Întoarcerea la forme de proprietate capitalistă, inclusiv la mica proprietate, este de natură să pună în pericol nu numai construirea socialismului, ci și însăși dezvoltarea economico-socială a popoarelor, bunăstarea și independența lor.

Transformările economico-sociale revoluționare înfăptuite în perioada 1948-1965 au asigurat înfăptuirea exploatații omului de către om, dezvoltarea pe baze socialiste a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate. În această etapă a construcției socialiste s-a desfășurat o muncă intensă, au fost învinse multe greutăți inerente unei opere de asemenea amploare. Trebuie spus, totodată, că au fost comise o serie de greșeli și încălcări ale legității socialiste, s-au manifestat puternice concepții străine, de subapreciere a forței și capacității poporului român, a clasei muncitoare, de denaturare a istoriei, limbii și culturii române, care au dăunat dezvoltării socialiste a patriei.

Partidul a reușit să învingă aceste greutăți, să înlăture fenomenele negative, să mobilizeze clasa muncitoare, țăranimea, intelectualitatea, întregul popor într-un uriaș efort constructiv care a asigurat înaintarea fermă a României pe calea dezvoltării economico-sociale, consolidarea orînduirii noi, socialiste și trecerea la o etapă superioară a procesului revoluționar în țara noastră.

V. Congresul al IX-lea — eveniment de importanță istorică, moment de cotitură care a marcat începutul unei noi epoci revoluționare în activitatea partidului, în opera de făurire a socialismului în patria noastră

În desfășurarea procesului revoluționar în țara noastră, un moment de cotitură radicală, de adevărată răscruce istorică l-a constituit Congresul al IX-lea, cînd în fruntea Partidului Comunist Român a fost ales marelui fiu al neamului, eroul comunist și națiunii române moderne, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Congresul al IX-lea a făcut o profundă și exigentă analiză a primei etape a construcției socialiste și a stabilit principiile și orientările de importanță fundamentală pentru transformarea revoluționară a societății românești.

Marșul superior al Congresului al IX-lea, al secretarului general al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, a fost răspuns hotărât cu teorie și practică anacronică, cu conceptul greșit al „modelului unic” în construirea socialismului, cu plecarea în fața unor idei străine și a unor forme de organizare a societății în contradicție cu realitățile noastre naționale. Înlăturarea grîndii dogmatice, conservatoare în toate domeniile, care împiedica dezvoltarea forțelor revoluționare a partidului, a capacității creatoare a poporului.

Partidul a pornit de la principiul socialismului științific, potrivit căruia dezvoltarea democrației socialiste și crearea condițiilor pentru participarea largă și nemijlocită a maselor de oameni al muncii la conducerea vieții economico-sociale reprezintă o necesitate legică a edificării noii orînduirii sociale. Această teză de importanță fundamentală și-a găsit expresia în principiul formulat și tradus cu consecvență în viața de partid și în opera de făurire a socialismului cu poporul și pentru popor.

O importanță deosebită a avut repunerea în drepturile ei legitime a glorioșei istorii naționale, a milenarelor noastre tradiții progresiste, revoluționare, restabilirea adevărului istoric privitor la originile, formarea și dezvoltarea poporului român pe aceste meleaguri.

În spiritul orientărilor Congresului al IX-lea a fost adoptată noua Constituție care stătează largul democratism al orînduirii noastre sociale. O importanță deosebită a avut criticarea greșelilor, abuzurilor și ilegalităților comise în perioadele anterioare, măsurile luate pentru ca acestea să nu se mai repete niciodată în societatea noastră, pentru întărirea și respectarea legității socialiste.

Congresul al IX-lea a reprezentat un moment esențial în întărirea politico-organizatorică și dinamizarea partidului nostru, în creșterea rolului său conducător în societate, în intensificarea legăturilor cu oamenii muncii, cu întregul popor, în afirmarea sa ca exponent al intereselor vitale ale națiunii.

Orientările stabilite de Congresul al IX-lea — în elaborarea cărora rolul hotărâtor l-a avut tovarășul Nicolae Ceaușescu — au promovat un spirit nou în întreaga operă de construcție socialistă, au deschis cîmp larg afirmării energilor creatoare ale poporului, au redat națiunii noastre sentimentul demnității și încrederii în forțele proprii, au clementat viața sa de nezdruccinată în jurul partidului comunist.

VI. Profunde transformări revoluționare înfăptuite în societatea românească în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea în domeniul economic, social, al științei, învățămîntului și culturii

Pe baza liniei generale stabilite de Congresul al IX-lea, întărită și dezvoltată de toate congresele și conferințele naționale ulterioare, a tezelor de înestimabilă valoare teoretică și practică ale tovarășului Nicolae Ceaușescu privitoare la legea obiectivă a reproducției socialiste largite, partidul a pus în fața poporului obiectivul realizării unei înalte rate a acumulării, ca o condiție vitală a lichidării într-un timp cât mai scurt a rămănișii în urmă a țării și făuririi unei economii socialiste moderne. În cadrul unor largi dezbateri publice, întreaga noastră națiune a optat pentru alocarea anuală a circa o treime din venitul național în scopul creșterii și modernizării forțelor de producție, al industrializării, dezvoltării agriculturii și celorlalte ramuri ale economiei naționale.

Grăitor pentru uriașul efort constructiv desfășurat de națiunea noastră este faptul că circa 90 la sută din mijloacele fixe de care dispune azi societatea au fost create în perioada de după Congresul al IX-lea.

În efortul de dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale a societății, partidul a asigurat repartizarea armonioasă a forțelor de producție în toate zonele și județele țării, creînd condiții de muncă pentru toți cetățenii, deplină egalitate în drepturi a oamenilor muncii, fără nici o deosebire, posibilități ca toți locuitorii țării să se bucure de cuceririle civilizației socialiste.

Dezvoltarea și modernizarea continuă a forțelor de producție au putut avea

loc și ca urmare a lichidării concepției greșite, manifestate în perioada dinaintea Congresului al IX-lea, potrivit căreia nu trebuia dezvoltată creșterea științifică proprie. Pe baza orientărilor Congresului al IX-lea a fost organizată o largă rețea de institute și unități de cercetare, știința devenind cu adevărat o forță de producție și, totodată, un factor de prim ordin al progresului general al societății. Dispunem de o puternică forță științifică, avem importante realizări în cercetarea științifică și tehnică, precum și programe de largă perspectivă în toate domeniile. Întregul partid și popor apreciază în mod deosebit rolul și contribuția hotărâtoare ale tovarășei Elena Ceaușescu la progresul și înflorirea științei, culturii și învățămîntului românesc, la aplicarea cuceririlor revoluției tehnico-științifice moderne, în întreaga operă de edificare socialistă a patriei noastre.

Consigurătorul prevederilor proiectului Programului-Directivă, România va deveni în perioada următoare — pînă la sfîrșitul mileniului al doilea și în primele decenii ale mileniului al treilea — o puternică forță a progresului tehnico-științific, cu un înalt nivel de dezvoltare în toate domeniile. De aceasta depinde însuși mersul înainte al societății socialiste, crearea condițiilor pentru trecerea României la comunism.

Pornind de la legitatea concordanței între forțele de producție și relațiile de producție, partidul a luat un șir de măsuri de cea mai mare importanță pen-

tru întărirea și perfecționarea proprietății socialiste, pentru manifestarea, în condiții superioare, a calității oamenilor muncii de proprietari colectivi al mijloacelor de producție. S-a avut permanent în vedere că întărirea și creșterea proprietății socialiste, de stat și cooperatiste, reprezintă condiția esențială a dezvoltării revoluționare a societății, calea evitării apariției oricăror forme de exploatare a omului de către om.

Pe baza orientărilor Congresului al IX-lea au fost adoptate măsuri de perfecționare a sistemului de colțerare materială a oamenilor muncii, de asigurare fermă a retribuției pe principiul socialist al cantității și calității muncii. Partidul a acționat pentru lichidarea deosebirilor nejustificate între nivelul veniturilor, pentru asigurarea fermă a întregii vieți sociale pe principiile eticii și echității socialiste.

nisme democratice, care asigură participarea tuturor categoriilor de oameni al muncii la conducerea societății. Frontul Democratiei și Unității Socialiste — care înmănușează toate organizațiile de masă și obștești, uniunile și asociațiile științifice, profesionale, ale oamenilor de creație, precum și O.D.U.S., în rîndul căreia activează peste patru milioane de cetățeni care nu sînt membri al partidului — cuprinde practic întreaga națiune, exprimă largul democratism al orînduirii noastre.

Rezultatele strălucite obținute în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea constituie cea mai convingătoare mărturie a justetei politicii generale a partidului nostru, a realismului obiectivelor sale fundamentale, a uriașei forțe transformatoare a socialismului. Totodată, ele exprimă abnegația cu care întregul popor acționează pentru transpunerea în viață a Programului partidului, ce corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor sale vitale.

Epoca cînd 24 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea — numită cu îndreptățită mîndrie de întregul popor „Epoca Nicolae Ceaușescu” — este cea mai bogată în realizări din întreaga istorie a poporului român.

VII. Stadiul actual al dezvoltării societății socialiste românești. Marile succese obținute pe drumul făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate în România

În cele peste patru decenii de construcție socialistă, România s-a transformat dintr-o țară slab dezvoltată, predominant agrară, într-o țară industrial-agrară, cu un înalt nivel de civilizație. În acest an, producția industrială va fi de circa 135 de ori mai mare decît în 1945, o creștere de 120 ori fiind realizată după Congresul al IX-lea. Avem astăzi o industrie modernă, care poate realiza produse de mare complexitate, de înaltă calitate și nivel tehnic. Producția agricolă a crescut de circa 10 ori față de 1945, din care de peste 6 ori după 1965. Avuția națională a ajuns la 5.178 miliarde lei, iar fondurile fixe productive la circa 2.700 miliarde lei. Venitul național va fi, în acest an, de 40 de ori mai mare decît în 1945 — din care o creștere de 33 ori s-a realizat după Congresul al IX-lea.

Fondul de retribuire a crescut, în perioada de după Congresul al IX-lea, de aproape 6 ori, retribuția medie de peste 3 ori, iar retribuția minimă s-a majorat de peste 3,3 ori, realizîndu-se un raport de 1 la 4,7 între veniturile mici și cele mari. Un rol important în ridicarea nivelului de trai l-au avut rețeauile social-culturale finanțate de la bugetul statului, care au crescut conti-

nuu, urmînd să ajungă în anul 1990 la 14.900 lei pe o familie, față de 3.530 lei în 1965.

S-a generalizat învățămîntul de 10 ani, iar pînă la sfîrșitul actualului cincinal va fi, practic, generalizat învățămîntul de 12 ani. S-au dezvoltat puternic rețeaua sanitară, activitatea de ocrotire a sănătății, s-au construit spitale, dispensare și alte așezăminte medicale.

În cursul lunii martie a acestui an, țara noastră a înregistrat un succes istoric — rambursarea în întregime a datoriei externe. Pentru prima dată în îndelungata sa istorie, România nu mai plătește tribut nîmănu, devenind cu adevărat independentă economic și politic.

De la înălțimile la care s-a ajuns, întregul popor privește tot ceea ce s-a realizat — cu îndreptățită mîndrie și cu hotărîrea fermă de a acționa pentru perfecționarea continuă a întregii activități, pentru înfăptuirea cu succes a obiectivelor strategice cuprinse în Programul partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea a României spre comunism.

VIII. Realizările obținute de poporul român în cincinalul 1986 — 1990 în înfăptuirea obiectivului strategic stabilit de Congresul al XIII-lea al partidului, de trecere a României la un nou stadiu de dezvoltare — cel de țară socialistă mediu dezvoltată

În actualul cincinal (1986-1990) s-au obținut noi și importante succese în toate domeniile activității economico-sociale. Au continuat dezvoltarea și modernizarea forțelor de producție, perfecționarea relațiilor sociale, a democrației muncitorești-revoluționare, s-au realizat noi progrese pe calea ridicării nivelului de trai, material și spiritual, al întregului popor. Realizările de pînă acum și prevederile pentru ultimul an al cincinalului asigură realizarea, în linii generale, a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al partidului privind înfăptuirea obiectivului strategic de trecere a României la stadiul de țară socialistă mediu dezvoltată.

Producția-mărită industrială crește, pe ansamblul cincinalului, cu circa 40 la sută. În agricultură s-au obținut producții medii anuale de peste 30 milioane tone cereale — cele mai mari din istoria țării. În investiții se realizează un volum de lucrări de circa 1.300 miliarde lei, dîndu-se în funcțiune noi și importante capacități industriale și agro-zootehnice. În toate județele s-a înfăptuit un vast program de construcții de locuințe și așezăminte social-culturale.

Importante realizări s-au obținut în domeniul indicatorilor de eficiență economică: productivitatea muncii în industria republicană crește, pe ansamblul cincinalului, cu peste 35 la sută. S-a asigurat sporirea rentabilității producător și a eficienței fondurilor fixe.

Aceste succese au făcut posibilă creșterea, față de anul 1985, cu peste 10 la sută a retribuției reale a oamenilor muncii. Pensile au sporit în medie cu 8 la sută, iar pensile mici cu peste 40 la sută. Au crescut deosebit il constituie, de asemenea, stabilitatea prețurilor și tarifulor. Al doilea indice s-a situat sub cel planificat. A fost extinsă baza materială a științei, învățămîntului și culturii, s-a îmbunătățit asistența medicală.

În această perioadă s-a intensificat participarea României la diviziunea internațională a muncii, s-au dezvoltat colaborarea și cooperarea cu țările membre ale C.A.E.R., cu celelalte țări socialiste, cu toate statele lumii.

În activitatea economico-socială s-au manifestat și lipsuri, greutăți, nu totul a mers ușor. Dar ceea ce s-a realizat demonstrează forța și vitalitatea economiei noastre socialiste, justetea liniei politice generale a partidului de făurire a noii orînduirii, hotărîrea întregului popor de a transpune în viață. Este deosebit de semnificativ că toate realizările au fost obținute în condiții unor grave instabilități economice mondiale, care au afectat practic toate țările, îndeosebi pe cele în curs de dezvoltare.

Succesele dobîndite în actualul cincinal creează baza trainică pentru ridicarea patriei pe noi și noi trepte de progres și civilizație.

IX. Trecerea României la făurirea etapei superioare a societății socialiste. Obiectivele principale ale dezvoltării economico-sociale în viitorul cincinal și în perspectivă, pînă în anul 2000 și în primul deceniu al mileniului al treilea. Înfăptuirea programelor de dezvoltare intensivă, de perfecționare a organizării și modernizare a industriei și a celorlalte ramuri, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii

România se va înscris în deceniul următor în rîndul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, pe planul relațiilor de producție și al soluționării problemelor sociale, țara noastră fiind deja înaintea țărilor capitaliste dezvoltate.

Conform prevederilor înscrise în proiectul Programului-Directivă al cel de-al XIV-lea Congres, partidul nostru va acționa, în viitorul cincinal, în perioada pînă în anul 2000 și primul de-

Continuare în pag. a 3-a

TEZELE

pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Urmare din pag. a 2-a

centiu al mileniului trei, pentru continuarea dezvoltării armonioase a forțelor de producție, perfecționarea relațiilor sociale, realizarea unei noi calități a muncii în toate domeniile — cu cerințe esențiale pentru trecerea la cea de-a doua fază a edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Producția-marfă industrială urmează să crească, în ansamblu, cu circa 30—35 la sută. Se va dezvolta puternic baza proprie de materii prime și materiale, de resurse energetice. Va fi continuat procesul de dezvoltare a industriei prelucrătoare, acordându-se prioritate sectoarelor de vîrf. Va crește mai rapid productivitatea muncii, se vor reduce consumurile, se vor diminua costurile, se vor ridica rentabilitatea fiecărui produs, precum și venitul național pe unitatea de fonduri fixe.

Producția globală agricolă va spori cu 20—25 la sută, pe baza folosirii raționale a fondului funciar și creșterii potențialului productiv al pământului. Se vor generaliza producțiile mari, realizându-se, până în anul 2000—2005, o producție agricolă stabilă de cel puțin 40—45 milioane tone cereale anual. Agricultură va asigura satisfacerea cerințelor economiei naționale și aprovizionarea populației la nivelul cerințelor științifice de consum.

Politica în domeniul investițiilor — care se vor ridica în cincinalul viitor la 1 600—1 700 miliarde lei — va permite modernizarea mijloacelor de muncă, dotarea unităților cu cele mai performante utilaje, aplicarea largă a tehnologiilor avansate. Din volumul investițiilor, circa 250 de miliarde lei vor fi alocate în agricultură, îndeosebi pentru finalizarea programului național de îmbunătățiri funciare, iar circa 250 miliarde lei pentru înfăptuirea programului de dezvoltare și modernizare a localităților patriei.

La baza activității în toate ramurile economiei vor sta cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Aceasta presupune o concentrare și mai puternică a cercetării în domeniile fundamentale ale progresului, România devenind în deceniul următor o puternică forță a științei, învățămîntului și culturii. Pe baza programelor elaborate sub conducerea tovarășului academician doctor inginer Elena Ceaușescu, cercetarea va fi orientată în direcția modernizării industriei, sporirii producțiilor agricole și zootehnice, dezvoltării tuturor domeniilor vieții economice și sociale. În cincinalul viitor se va asigura pregătirea profesională a circa 2 milioane de persoane.

Menținerea unei rate a acumularii de 28—30 la sută pe ansamblul perioadei 1991—2000 va asigura resursele necesare alături de dezvoltări intensive a economiei, cit și ridicării nivelului de trai al poporului.

Va avea loc o îmbunătățire continuă a condițiilor de muncă și viață pentru toți cetățenii, urmînd ca populația activă să ajungă, în 1995, la 12 milioane, iar numărul personalului muncitor la 8 180 000—8 240 000, respectiv circa 68 la sută din populația activă. Retribuția medie reală va spori în 1995, comparativ cu 1990, cu 5—8 la sută, iar veniturile totale ale țărănimii cooperatiste, de asemenea, cu 5—8 la sută. Se va asigura, până în anul 2000, un raport de circa 1 la 4,5 între retribuțiile mici și cele mari. La stabilirea nivelului minim trebuie să avem în vedere ca fiecare om al muncii să-și poată asigura o viață demnă, civilizată, corespunzător cerințelor științifice determinate. De aceste cerințe trebuie să se țină seama — în mod corespunzător, la stabilirea pensilor mici. Va fi menținută, în continuare, stabilitatea pensiunilor.

Învățămîntul va fi legat mai strîns de cerințele economiei naționale, se va dezvolta sistemul de asistență sanitară, va fi perfecționată activitatea culturală, se vor face pași importanți pe calea apropiării condițiilor de muncă și viață ale locuitorilor de la sate de cele de orașe.

În cel de-al 9-lea cincinal, prin construirea a 700 000 apartamente din fondurile statului, în mediul urban va fi rezolvată problema mîncării. Se prevede, totodată, realizarea de către locuitorii comunelor a un număr im-

portant de case în cadrul programelor de dezvoltare și sistematizare a localităților.

România va dezvolta relațiile economice și tehnico-științifice internaționale, va participa tot mai activ la diviziunea internațională a muncii. Încă din acest cincinal se va trece la o cooperare mai intensă în realizarea unor obiective industriale-agrare cu alte țări, pe baza principiului avantajului reciproc.

Proiectînd astfel viitorul României, partidul nostru subliniază că fizionomia societății socialiste multilaterale dezvoltate se deosebește profund, prin conținutul ei, de societatea capitalistă dezvoltată de astăzi. Orînduirea capitalistă nu a rezolvat nu poate rezolva problemele fundamentale ale omului, ale popoarelor. Nivelul atins de capitalismul contemporan, apreciat doar după criteriul venitului mediu pe locuitor, ascunde mari discrepanțe între condițiile de viață ale săracilor, care devin tot mai mulți și tot mai săraci, și cele ale grupului restrîns de bogați, care devin tot mai bogați. În realitate, venitul național al țărilor capitaliste dezvoltate aparține în cea mai mare parte unui mic număr de membri ai societății, în timp ce marea majoritate nu dispune nici de strictul necesar. Țările capitaliste și-au dezvoltat forțele de producție altă ca urmare a exploatarea maselor muncitoare proprii, cit și prin asuprirea și jefuirea altor popoare, prin politica colonialistă și neocolonialistă.

Propunîndu-și țeluri cu totul diferite, punînd în centrul preocupărilor omul, cerințele sale la viața materială și spirituală, socialismul va înfrîșa lumea materializată a unei viziuni noi, superioare, despre civilizație, despre relațiile dintre oameni și destinul omului în societate.

Partidul nostru pornește de la principiul că nivelul de viață și civilizație al unui popor nu poate fi apreciat numai după indicatorii materiali cantitativi — desigur, importanți — ci după totalitatea condițiilor de viață, muncă, învățămînt și cultură asigurată cetățenilor largi populare. Nivelul consumului de bunuri constituie o latură însemnată, dar numai o latură a unei vieți cu adevărat libere și demne.

Conceptul de țară socialistă multilateral dezvoltată înglobează, în afara progresului și modernizării producției materiale, sfere de cea mai mare importanță pentru existența oamenilor muncii, cum sînt: perfecționarea relațiilor de producție și sociale, realizarea unei înalte calități a muncii, soluționarea cerințelor generale fundamentale ale maselor, înfăptuirea drepturilor și libertăților cetățenești, participarea democratică a cetățenilor la conducerea țării, crearea unui om nou înaintat, a unui nou mod de gîndire și comportament al membrilor societății.

Introducerea tehnicii moderne a cuceririlor științifice, care în capitalism duc la dezvoltarea în stradă a milioane de muncitori la creșterea șanzărilor, în socialism ridică munca pe o treaptă calitativ superioară. În spiritul principiilor socialismului științific, partidul nostru proclamă munca socialistă ca un drept fundamental al omului, ca factor hotărîtor al afirmării și dezvoltării personalității umane.

În ce privește aprecierea perspectivei dezvoltării consumului, se impune luarea în considerare a limitelor resurselor naturale. În faza superioară a socialismului vor fi asigurate satisfacerea științific determinată a cerințelor, un consum rațional pentru toți membrii societății. Socialismul își propune să asigure toate condițiile care să dea omului sentimentul deplin al demnității și libertății.

Făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate se va realiza pe temelia de nezdruccinat a principiilor de egalitate și echitate între oameni, în spiritul eticii socialiste. Cerințele cetățenului se vor satisface nu numai pe baza veniturilor individuale, ci și pe calea sporirii rolului cheltuielilor sociale, crescînd ponderea problemelor de civilizație și cultura rezolvate de societate. În această sferă intră perfecționarea învățămîntului gratuit pentru toți fiii patriei, soluționarea problemei locuințelor și a ocrotirii sănătății, stimularea creșterii demografice, sprijinirea familiilor cu mai mulți copii, lichidarea deosebirilor între munca fizică și cea intelectuală, ridicarea gradului de civilizație al tuturor localităților patriei, intensificarea vieții culturale-artistice, lărgirea orizontului de înțelegere și cunoaștere al maselor, ridicarea conștiinței întregului popor.

X. Perfecționarea sistemului de conducere, planificare și organizare a întregii activități de dezvoltare economico-socială a patriei

În ultimele două decenii și jumătate partidul nostru a acționat continuu pentru perfecționarea întregii activități de conducere și planificare, corespunzător cerințelor fiecărei etape istorice. S-a pornit de la principiul că formele de conducere și planificare nu sînt date o dată pentru totdeauna, ci trebuie perfecționate continuu, în raport cu dezvoltarea forțelor de producție.

Întreaga viață economico-socială din țara noastră este organizată pe principiile autoconducerii și autogestunii muncitorești. Cu 20 de ani în urmă au fost create consiliile oamenilor muncii, au fost instituționalizate adunările generale. S-au constituit, de asemenea, consiliile județene și naționale și s-a trecut la organizarea periodică a congreselor oamenilor muncii din industrie, din agricultură, din domeniul științei și învățămîntului, precum și al educației și culturii, care adoptă decizii în problemele fundamentale ale activității economico-sociale.

Viața a demonstrat justetea acestui original sistem de autoconducere democratică. În același timp, practica a evidențiat faptul că dezvoltarea țării poate avea loc numai în condițiile conducerii unitare a economiei naționale. Elaborarea planurilor de către unități, adoptarea lor de către consiliile oame-

niilor muncii și adunările generale au la bază obiectivele planului național unic de dezvoltare. Conducerea unitară a activității economice și sociale pe baza planului național unic asigură îmbinarea intereselor fiecărui colectiv cu interesele generale ale societății. Renunțarea la conducerea dezvoltării economico-sociale pe baza planului unic nu poate duce decît la dezorganizarea activității, la apariția unor contradicții cu repercusiuni grave asupra societății socialiste. Legile obiective nu pot acționa de la sine, ele trebuie aplicate în mod conștient, corespunzător condițiilor sociale și economice din fiecare țară. Cu cit se va amplifica și diversifica viața economico-socială, cu atît mai mult se va impune asigurarea conducerii societății într-o concepție unitară.

În activitatea de conducere și planificare trebuie îmbinat armonios rolul organelor centrale, în primul rînd al ministerelor, cu răspunderea și atribuțiile centralelor și întreprinderilor. Partidul nostru a criticat confundarea autoconducerii și autofinanțării cu posibilitatea de a se cheltui și consuma fără să se dea socoteală statului și poporului. Autoconducerea democratică și autogestivitatea trebuie să ducă la întărirea ordinii și disciplinei în producție, în activitatea economico-financiară, la gospo-

dărirea cu maximum de eficiență a mijloacelor încredințate fiecărui colectiv.

Sînt necesare ridicarea la un nivel tot mai înalt a autofinanțării, reducerea la strictul necesar a circulației bănești, precum și lichidarea creditelor suplimentare pentru acoperirea pierderilor unor întreprinderi.

Buna desfășurare a activității economico-sociale impune întărirea și mai

puternică a răspunderii organelor de conducere — a Consiliului de Miniștri, a consiliilor de conducere ale ministerelor și ale celorlalte organisme centrale, a consiliilor oamenilor muncii din centrale și întreprinderi. Este necesară, de asemenea, întărirea controlului asupra realizării planurilor și programelor și, în acest cadru, exercitarea controlului oamenilor muncii din toate sectoarele.

XI. Înfrățirea neabătută a programului de dezvoltare economico-socială, de organizare a teritoriului și de modernizare a tuturor localităților patriei

Cincinalul 1991—1995 va marca o importantă etapă în dezvoltarea economico-socială a județelor, ale căror programe constituie părți integrante ale planului național unic. Va fi continuată politica de repartizare echilibrată a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. Se va realiza un volum de activitate economică pe locuitor de cel puțin 100 000 lei.

Un obiectiv neabătut îl constituie înfrățirea neabătută a programului de dezvoltare și modernizare a tuturor localităților patriei și de organizare a teritoriului. Adoptat în anul 1968, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, Legea privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Socialiste România a determinat una dintre cele mai importante acțiuni inovatoare în societatea noastră. În prezent, peste 53 la sută din

populație locuiește în municipii și orașe, iar circa 47 la sută în comune.

În cincinalul 1991—1995, în municipii și orașe se vor asigura dezvoltarea și utilizarea deplină a capacităților de producție, inclusiv a celor din industria mică și celelalte ramuri. Se vor realiza o densitate optimă a construcțiilor, organizarea cit mai rațională a lucrărilor edilitare, a transporturilor, funcționarea în bune condiții a rețelelor de învățămînt, sănătate și cultură.

În comune se vor dezvolta mai puternic agricultura și unele activități industriale, îndeosebi mica industrie. Se vor perfecționa învățămîntul, asistența sanitară, rețeaua comercială, vor fi dezvoltate activitățile culturale-sportive, asigurîndu-se condiții de viață cit mai apropiate de cele din orașe — una din cerințele fundamentale ale progresului socialist.

Societatea noastră socialistă asigură afirmarea deplină a noilor caracteristici, superioare, ale națiunii. Partidul va acționa și în viitor pentru întărirea națiunii socialiste, pentru accentuarea caracteristicilor ei determinate de natura orînduirii sociale bazate pe proprietatea socialistă, pe unitatea de interese economice și politice a tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Națiunea socialistă se va manifesta cu putere ca factor de unire și dinamizare a poporului în construcția socialismului, de ridicare a conștiinței patriotice revoluționare a maselor, de apărare a libertății, independenței și suveranității naționale a României socialiste.

România este un stat național unitar. Împrejurările dezvoltării istorice au făcut ca pe teritoriul locuit de poporul român să se așeze din vechi timpuri și populații de alte naționalități. Continuiînd politica promovată întotdeauna de partidul nostru împotriva discriminărilor naționale de orice fel, socialismul a rezolvat în mod principal și definitiv problema egalității în drepturi a oamenilor muncii, fără nici o deosebire.

Fie că sînt români sau de altă origine națională, toți oamenii muncii sînt cetățeni ai Republicii Socialiste România și se bucură în mod egal de drepturile și libertățile prevăzute în Constituția țării, își exercită rolul și atribuțiile ce decurg din calitatea lor de proprietari ai mijloacelor de producție, ai întregii viați sociale. Cetățenii români de alte naționalități au posibilitatea să folosească limba proprie, dispun de școli, instituții de cultură și artă, tipărituri de toate felurile și, în același timp, sînt reprezen-

tați, în mod proporțional cu ponderea lor numerică în societate, în toate organele de conducere, alături centrale cit și locale, în organismele democratice muncitorești-revoluționare. Oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, muncesc umăr la umăr și acționează pe toate planurile într-o deplină unitate pentru progresul economico-social general, pentru făurirea socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Întărirea continuă a unității întregului popor este o condiție esențială a mersului nostru înainte și, de aceea, este necesară combaterea fermă a naționalismului și sovinișmului, a oricăror încercări de propagare a vechilor concepții și mentalități promovate de clasele exploatare pentru dezbinarea oamenilor muncii.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru va acționa pentru perfecționarea continuă a organelor de stat centrale, asigurînd o justă reprezentare în cadrul lor a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, și în primul rînd a clasei muncitoare, clasa conducătoare a societății.

Un rol tot mai important vor avea organele locale ale puterii de stat, care trebuie să-și întărească permanent legăturile cu masele, să asigure participarea activă a acestora la întreaga activitate economico-socială. Consiliile populare vor trebui să-și sporească răspunderea în ridicarea economico-socială a orașelor și comunelor în spiritul autoconducerii și autogestunii, să acționeze pentru dezvoltarea industriei, agriculturii, serviciilor, educației și culturii, astfel ca toate localitățile să devină centre puternice, demne de societatea socialistă și comunistă.

Se va perfecționa legislația democratică noastă muncitorești-revoluționare, toate compartimentele societății vor funcționa exclusiv pe baza legilor, în spiritul ordinii, disciplinei și democrației.

Pornind de la cerințele apărării întregității și independenței patriei, partidul va acorda atenția corespunzătoare întăririi capacității de apărare a patriei. Armata va avea în continuare un rol de cea mai mare importanță în apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței și suveranității naționale, a societății noastre socialiste. În spiritul concepției partidului nostru, potrivit căreia apărarea patriei constituie cauza întregii națiuni, se vor întări colaborarea și cooperarea forțelor armate cu gărziile patriotice, detașamentele de pregătire militară a tineretului, cu celelalte formațiuni de apărare.

În același timp, trebuie să se reducă la strictul necesar nivelul înarmărilor și cheltuielilor militare. În ce privește apartenența la Tratatul de la Varșovia, România va acționa pentru dezvoltarea și perfecționarea colaborării cu armatele țărilor din acest Tratat, pronunțîndu-se în același timp pentru desființarea comunității a celor două blocuri militare. Dar, în orice condiții, colaborarea cu armatele țărilor socialiste va constitui un factor important al apărării independenței naționale.

De asemenea, organele de securitate și miliție vor asigura, în strînsă legătură cu masele populare, apărarea intereselor poporului nostru, a cuceririlor revoluționare, a securității statului și ordinii de drept, a avuției naționale, a legalității socialiste. Se va acționa pentru perfecționarea activității organelor de justiție și procuratură, chemate să vegheze la respectarea strictă a legilor țării. În această direcție, un rol sporit vor avea adunările generale ale oamenilor muncii, consiliile și comisiile de judecată, în competența cărora trebuie să intre, în afară de cazurile grave, judecarea tuturor abaterilor de la normele de muncă și conviețuire socială. Acțiunile împreună cu organele de stat, ele pot și trebuie să devină o forță puternică a justiției democratice a întregului popor. Poporul însuși trebuie să administreze pedepsa împotriva tuturor celor care pun în pericol socialismul, independența și suveranitatea țării.

Întreaga experiență a luptei pentru răsturnarea vechii orînduirii, a cuceririi puterii și edificării noii orînduirii în România a demonstrat și demonstrează că existența și afirmarea rolului conducător al partidului politic al clasei muncitoare, înarmat cu o concepție clară, bazată pe teoria științifică și care exprimă interesele, aspirațiile și voința poporului, constituie o necesitate imperioasă a desfășurării procesului revoluționar, o legată obiectivă a construcției socialismului și comunismului.

Afirmarea rolului conducător al Partidului Comunist Român în societatea românească, recunoașterea acestui rol de către întregul popor și consacarea sa în însăși Constituția țării sînt rezultatul unui proces istoric obiectiv. Partidul nostru și-a dovedit în toate împrejurările calitățile revoluționare, forța organizatorică, transformatoare, justetea politicii sale de clasă.

În frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, partidul nostru și-a demonstrat pe deplin capacitatea de a conduce poporul român, în condițiile deosebit de complexe ale vieții internaționale contemporane, pe dru-

mentului nemărginit față de cauza socialismului și comunismului, a hotărîrii de a face totul pentru înflorirea patriei constituie o sarcină de onoare a tuturor organizațiilor de tineret și copii.

Organizația femeilor trebuie să-și aducă o contribuție sporită la afirmarea pleneră a maselor de femei în întreaga viață a societății, la creșterea rolului lor în înfăptuirea politicii partidului, în educația tinerei generații, în buna gospodărire a proprietății socialiste, în ridicarea nivelului de civilizație al națiunii noastre. Va trebui să se acorde mai multă atenție promovării în muncii de conducere a unui număr mai mare de femei.

Întărirea de seamă revin, de asemenea, organizațiilor cooperatiste, tuturor organizațiilor de masă și obștești care trebuie să-și facă simțită prezența tot mai activ în participarea democratică a oamenilor muncii la înfăptuirea obiectivelor politicii partidului, la construirea socialismului.

Unirea Tineretului Comunist, organizațiile studențesci, de pionieri și șoimi ai patriei au datorită să acționeze cu mai multă hotărîre în direcția pregătirii temeinice pentru muncă și viață a tinerilor, a înarmării acestora cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane, cu concepția revoluționară despre lume și viață a partidului nostru. Formarea tineretului într-un spirit revoluționar, combativ, dezvoltarea conștiinței sale patriotice, a devota-

Societatea noastră socialistă asigură afirmarea deplină a noilor caracteristici, superioare, ale națiunii. Partidul va acționa și în viitor pentru întărirea națiunii socialiste, pentru accentuarea caracteristicilor ei determinate de natura orînduirii sociale bazate pe proprietatea socialistă, pe unitatea de interese economice și politice a tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Națiunea socialistă se va manifesta cu putere ca factor de unire și dinamizare a poporului în construcția socialismului, de ridicare a conștiinței patriotice revoluționare a maselor, de apărare a libertății, independenței și suveranității naționale a României socialiste.

România este un stat național unitar. Împrejurările dezvoltării istorice au făcut ca pe teritoriul locuit de poporul român să se așeze din vechi timpuri și populații de alte naționalități. Continuiînd politica promovată întotdeauna de partidul nostru împotriva discriminărilor naționale de orice fel, socialismul a rezolvat în mod principal și definitiv problema egalității în drepturi a oamenilor muncii, fără nici o deosebire.

Fie că sînt români sau de altă origine națională, toți oamenii muncii sînt cetățeni ai Republicii Socialiste România și se bucură în mod egal de drepturile și libertățile prevăzute în Constituția țării, își exercită rolul și atribuțiile ce decurg din calitatea lor de proprietari ai mijloacelor de producție, ai întregii viați sociale. Cetățenii români de alte naționalități au posibilitatea să folosească limba proprie, dispun de școli, instituții de cultură și artă, tipărituri de toate felurile și, în același timp, sînt reprezen-

tați, în mod proporțional cu ponderea lor numerică în societate, în toate organele de conducere, alături centrale cit și locale, în organismele democratice muncitorești-revoluționare. Oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, muncesc umăr la umăr și acționează pe toate planurile într-o deplină unitate pentru progresul economico-social general, pentru făurirea socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Întărirea continuă a unității întregului popor este o condiție esențială a mersului nostru înainte și, de aceea, este necesară combaterea fermă a naționalismului și sovinișmului, a oricăror încercări de propagare a vechilor concepții și mentalități promovate de clasele exploatare pentru dezbinarea oamenilor muncii.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

mentului nemărginit față de cauza socialismului și comunismului, a hotărîrii de a face totul pentru înflorirea patriei constituie o sarcină de onoare a tuturor organizațiilor de tineret și copii.

Organizația femeilor trebuie să-și aducă o contribuție sporită la afirmarea pleneră a maselor de femei în întreaga viață a societății, la creșterea rolului lor în înfăptuirea politicii partidului, în educația tinerei generații, în buna gospodărire a proprietății socialiste, în ridicarea nivelului de civilizație al națiunii noastre. Va trebui să se acorde mai multă atenție promovării în muncii de conducere a unui număr mai mare de femei.

Întărirea de seamă revin, de asemenea, organizațiilor cooperatiste, tuturor organizațiilor de masă și obștești care trebuie să-și facă simțită prezența tot mai activ în participarea democratică a oamenilor muncii la înfăptuirea obiectivelor politicii partidului, la construirea socialismului.

XIV. Dezvoltarea națiunii socialiste, înfăptuirea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor României

Societatea noastră socialistă asigură afirmarea deplină a noilor caracteristici, superioare, ale națiunii. Partidul va acționa și în viitor pentru întărirea națiunii socialiste, pentru accentuarea caracteristicilor ei determinate de natura orînduirii sociale bazate pe proprietatea socialistă, pe unitatea de interese economice și politice a tuturor categoriilor de oameni ai muncii. Națiunea socialistă se va manifesta cu putere ca factor de unire și dinamizare a poporului în construcția socialismului, de ridicare a conștiinței patriotice revoluționare a maselor, de apărare a libertății, independenței și suveranității naționale a României socialiste.

România este un stat național unitar. Împrejurările dezvoltării istorice au făcut ca pe teritoriul locuit de poporul român să se așeze din vechi timpuri și populații de alte naționalități. Continuiînd politica promovată întotdeauna de partidul nostru împotriva discriminărilor naționale de orice fel, socialismul a rezolvat în mod principal și definitiv problema egalității în drepturi a oamenilor muncii, fără nici o deosebire.

Fie că sînt români sau de altă origine națională, toți oamenii muncii sînt cetățeni ai Republicii Socialiste România și se bucură în mod egal de drepturile și libertățile prevăzute în Constituția țării, își exercită rolul și atribuțiile ce decurg din calitatea lor de proprietari ai mijloacelor de producție, ai întregii viați sociale. Cetățenii români de alte naționalități au posibilitatea să folosească limba proprie, dispun de școli, instituții de cultură și artă, tipărituri de toate felurile și, în același timp, sînt reprezen-

tați, în mod proporțional cu ponderea lor numerică în societate, în toate organele de conducere, alături centrale cit și locale, în organismele democratice muncitorești-revoluționare. Oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, muncesc umăr la umăr și acționează pe toate planurile într-o deplină unitate pentru progresul economico-social general, pentru făurirea socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Întărirea continuă a unității întregului popor este o condiție esențială a mersului nostru înainte și, de aceea, este necesară combaterea fermă a naționalismului și sovinișmului, a oricăror încercări de propagare a vechilor concepții și mentalități promovate de clasele exploatare pentru dezbinarea oamenilor muncii.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul și viitorul întregului popor.

Partidul nostru respinge cu hotărîre teza potrivit căreia un stat poate să-și aroge răspunderea pentru soarta cetățenilor care trăiesc în altă țară, pe considerente naționale. O asemenea teză, profund greșită, servește în realitate unor scopuri și politici revizioniste, constituie încercări de amestec inadmisibil în treburile interne ale altor țări, de împiedicare a dezvoltării și economico-sociale. Răspunderea pentru soluționarea problemelor cetățenilor de alte naționalități revine în întregime statului pe teritoriul căruia trăiesc și muncesc aceștia, și nimeni din afară nu se poate erija în arbitru sau mentor, invocînd așa-zisa griji față de problemele de viață ale acestora. Atît prezentul, cit și viitorul cetățenilor de altă origine națională sînt indisolubil legate de prezentul

TEZELE

pentru Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Urmare din pag. a 3-a

cător prin organizările sale, prin masa muncitorească, îndeplinirea cu succes a misiunii sale istorice cere partidului să-și asume răspunderea directă pentru înfăptuirea tuturor planurilor și programelor dezvoltării economico-sociale.

Viața demonstrează caracterul profund eronat și dăunător al tezei potrivit căreia, în condițiile actuale ale dezvoltării construcției socialiste, nu mai este necesar ca partidul comunist să-și exercite rolul conducător în societate. Teoriile despre așa-zisa diminuare a rolului conducător al partidului sunt de natură să lăsească societatea de forță politică cea mai conștientă, cea mai înaintată, înarmată cu concepția științifică despre lume și viață, capabilă să unească și să organizeze toate forțele naționale. Dacă partidul comunist nu își mai asumă răspunderea pentru realizarea programului său revoluționar, în societate se creează un vid politic care, neînșelător, este umplut de alte forțe.

Partidul comunist nu poate să împartă, cu atât mai puțin să renunțe, la rolul său de forță politică conducătoare a societății, fără riscul pericolului grave a înșelării cauzei socialismului, a intereselor vitale ale poporului. Tezele potrivit cărora partidul trebuie să cedeze o parte din atribuțiile și răspunderile sale sau să se lase înlocuit de alte forțe politice nu au nimic comun cu teoria revoluționară a clasei muncitoare, cu principiile socialismului științific, sint, în fond, teze capitulate, lichidatoriste, pe care partidul nostru le respinge în mod cel mai hotărât.

Intensificând atacurile împotriva partidului comunist, cercurile reacționare din țările capitaliste acționează în actualul împrejurări — ca și în trecut — sub lozincă creării mai multor partide, pentru lichidarea partidului comunist. Viața demonstrează că nu poate exista altă forță care să îndeplinească rolul vital al partidului comunist.

De asemenea, partidul nostru apreciază ca extrem de dăunătoare concepțiile potrivit cărora partidul trebuie să renunțe la caracterul revoluționar și să devină un partid al reformelor. A renunța la calea revoluționară în epoca celor mai mari și profunde transformări sociale și revoluții în cunoașterea umană înseamnă a ignora înșelătoarele obiective ale dezvoltării societății. În toate împrejurările, partidul clasei muncitoare trebuie să-și păstreze spiritul revoluționar, să se manifeste ca un partid al înnoirilor revoluționare, al promovării noului, a tot ceea ce este progresist, înaintat în gândirea și practica socială.

Conceptul privind dispariția, în perspectivă istorică, a partidului comunist, enunțat de clasiciii socialismului științific, are în vedere procesul legic al trecerii la societatea fără clase, al ridicării conștiinței ideologice și politice a întregii națiuni la nivelul partidului însuși. Continuarea procesului revoluționar face ca existența partidului unic al clasei muncitoare, întărirea rolului său poli-

tic conducător, dezvoltarea largă a legăturilor organice cu poporul, cu celelalte organisme ale democrației muncitorești-revoluționare să constituie o necesitate obiectivă în construcția socialismului. Fără îndoială, în viitor va evolua și se va transforma și activitatea partidului comunist, dar se poate afirma, fără nici o teamă de a greși, că cerința promovării în societate a activității revoluționare despre lume și viață nu va dispărea niciodată.

Creșterea răspunderii organelor și organizațiilor de partid nu vine în contradicție cu dezvoltarea democrației socialiste, organele de partid nu trebuie să înlocuiască organele de stat sau organismele democratice. Dimpotrivă, cadrele de partid, comunistii trebuie să acționeze pentru ridicarea la un nivel și mai înalt a activității organismelor statului, ale democrației muncitorești-revoluționare, răspunzând de activitatea lor atât în fața partidului, cât și în fața organelor democratice din care fac parte. În felul acesta se asigură împletirea dialectică a rolului conducător al partidului cu creșterea răspunderii și rolului organelor de stat, ale organismelor democratice.

Trecerea la etapa superioară a societății socialiste multilaterale dezvoltate cere perfecționarea și dinamizarea continuă a activității organelor și organizațiilor de partid, aplicarea fermă a principiilor și prevederilor statutului, ale democrației și disciplinei de partid, ridicarea și disciplinarea nivelului muncii organizatorice, a controlului de partid, a răspunderii revoluționare a comunistilor pentru întreaga activitate economică, socială și politică.

Trebuie să păstrăm permanent caracterul muncitoresc al partidului, atât în ce privește ponderea muncitorilor în partid, cât și promovarea în conducerea organizațiilor și organelor de partid a activiștilor din rândul muncitorilor.

Sint necesare aplicarea fermă a politicii de cadre a partidului, a principiilor promovării pe bază de concurs și prin rotație, ridicarea nivelului de cunoștințe al activiștilor, al cadrelor de jos până sus, atât în domeniul pregătirii tehnice, profesionale, cât și în problemele de conducere, aprofundarea legăturilor și proceselor dezvoltării economico-sociale.

Un rol de prim ordin în accelerarea mersului nostru înainte au promovarea în întreaga activitate a partidului, în ansamblul societății, a criticii și autocriticii revoluționare, a atitudinii intrinsecante față de fenomenele negative, tragerea la răspundere a celor vinovați, adoptarea măsurilor ce se impun pentru lichidarea lipsurilor și îmbunătățirea continuă a activității economico-sociale.

Sarcinile tot mai complexe ale construcției socialiste cer să se asigure în continuare întărirea politică și organizatorică a partidului, a unității sale politice, ideologice și organizatorice, a rolului său politic conducător în toate domeniile de activitate.

XVII. Intensificarea activității ideologice, politico-educative de formare a omului nou, de dezvoltare a gradului de cultură și cunoaștere, de ridicare a nivelului conștiinței socialiste, revoluționare a întregului popor — obiectiv de importanță deosebită în procesul făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate

Partidul nostru a desfășurat o amplă și laborioasă activitate de dezvoltare și aplicare creatoare a adevăratelor generalizabile, a principiilor socialismului științific la condițiile concrete ale procesului revoluționar din țara noastră, dezvoltând patrimoniul ideologic al clasei muncitoare, aducând o contribuție de preț la îmbogățirea teoriei și practicii mondiale a luptei de clasă, a construirii socialismului.

În dezvoltarea continuă a gândirii și activității ideologice, o importanță esențială are monumentală operă teoretică a secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aportul său urias la dezvoltarea socialismului științific, a materialismului dialectic și istoric în concordanță cu schimbările din societatea noastră și din întreaga lume, și care reprezintă marxismul creator în România în condițiile actuale.

În perioada care a trecut de la Congresul al XIII-lea, partidul nostru a obținut realizări importante în ridicarea nivelului general de cunoaștere al cadrelor de partid și de stat, al comunistilor, al tuturor oamenilor muncii.

Festivalul național „Cântarea României” s-a transformat într-o vastă și puternică mișcare de creație tehnico-științifică și cultural-artistică de masă, punând în evidență cu pregnanță rolul poporului de făuritor al întregii culturi naționale. Rezultate pozitive s-au înregistrat în creația literară-artistică, în dezvoltarea valorilor spirituale ale socialismului, în toate sectoarele muncii politico-educative.

În epoca noastră s-au produs mari schimbări cu caracter economic, social și politic și, totodată, a avut loc o uriasă dezvoltare a științei și tehnicii, lărgirea orizontului cunoașterii umane. În aceste condiții, la ordinea zilei stau analiza științifică a problemelor noi, îmbogățirea creatoare a concepțiilor revoluționare despre lume și viață cu noile concluzii desprinse din practica socială, cu noile cercetări ale științei, ale gândirii umane.

Partidul nostru apreciază că, deși s-au obținut o serie de rezultate pozitive, în activitatea politico-ideologică se manifestă o anumită rămânere în urmă față de dezvoltarea generală a forțelor de producție, față de dezvoltarea societății în general.

Mal mult ca oricând, propaganda

te, ea se dovedește incapabilă să soluționeze problemele esențiale de ordin economic, social și moral ale oamenilor, ale popoarelor.

Subliniind că singura cale pentru soluționarea problemelor complexe ale lumii contemporane o constituie trecerea omenirii spre socialism, activitatea ideologică trebuie să pună în evidență faptul că socialismul se realizează în fiecare țară conform condițiilor concrete, ținându-se seama de principiile și legitățile generale-valabile, neamănuindu-se ca revoluția să fie împusă din afară, dar nici ca ea să fie oprită pe calea contrarevoluției.

Desigur, așa cum partidul nostru a subliniat în repetate rânduri, și în socialism există și vor continua să se manifeste contradicții în dezvoltarea economico-socială. Aceasta impune o atenție neobișnuită pentru sesizarea, înțelegerea justă și soluționarea la timp a contradicțiilor, astfel ca să se evite degenerarea lor în antagonisme, apariția unor cicloni și convulsii sociale.

Totodată, trebuie înțeles că nu se poate, în nici un fel, concepe dezvoltarea socialistă vorbind de renunțarea, într-un fel sau altul, sau de diminuarea luptei de clasă. Lupta de clasă a constituit, dintotdeauna, baza progresului omenirii, a dezvoltării sociale. Lupta între asupritori și asupriți, între vechi și nou a fost întotdeauna fundamentul dezvoltării societății omenestii. Cît se va menține sistemul capitalist, cît timp vor exista imperialismul și politica sa reacționară, și în socialism se vor menține condiții de manifestare a luptei de clasă.

Amestecul în treburile interne ale altor state, intervențiile din afară pentru împiedicarea sau oprirea procesului revoluționar vor constitui un pericol permanent și real. Ne-am lăsat pradă unei filuzii de neiertat dacă ne-am închipui că vechea orînduire, capitalismul, se va revesca sau pierderea pozițiilor sale, va rămîne nepăstrată în fața procesului istoric al înlocuirii ei cu noua orînduire socialistă. De altfel, o serie de exponenți politici ai țărilor capitaliste nici nu ascund și nu se sfîșec să recunoască deschis că scopul lor este destabilizarea țărilor socialiste.

În aceste condiții, o importanță deosebită capătă actul aplicarea fermă a principiilor socialismului științific, cît și în întărirea luptei ideologice și politice, a activității împotriva oricăror încercări, atât din afară, cît și dinăuntru, care ar periclitiza interesele socialismului, cuceririle sale revoluționare. Trebuie să fim conștienți că se mai pot găsi oameni, prizonieri ai vechilor concepții, interesați să ducă o existență ușoară fără muncă, în stare să cadă sub influența cercurilor reacționare, imperialiste. De aceea, lupta împotriva oricăror acțiuni antisocialiste, a uneltirilor contrarevoluționare de orice fel rămîne o sarcină permanentă actuală a partidului și statutului, a întregului popor.

Adîncirea și perfecționarea democrației socialiste nu înseamnă renunțarea la lupta împotriva concepțiilor reacționare, nu trebuie să ducă la concesii și plocinire în fața forțelor imperialismului. Oricine manifestă asemenea atitudini, indiferent sub ce motive sau justificări, este pînă la urmă un dușman al construcției socialismului, al independenței și suveranității țării, al intereselor vitale ale poporului. Asigurarea unei largi democrații socialiste nu înseamnă că nu excludem, dar presupunem în mod necesar o atitudine hotărâtă față de orice acțiuni care dăunează construcției socialismului. Trebuie să crească combativitatea revoluționară față de curentele de gândire reacționare, față de propaganda distorsionată, denigratoare promovată de capitalism, să se întărească vigilența împotriva tentativelor forțelor imperialiste de a abate socialismul de la calea dezvoltării revoluționare.

Să se aibă în vedere faptul că de tot ce este străin concepției noastre despre lume și viață, eticii și etichetii socialiste. Să fie combătute lipsa de răspundere în gospodărirea avuției socialiste, manifestările de indisciplină, de lășare și neglijență în muncă, care dăunează grav intereselor generale ale societății. Să se aibă în vedere atitudinea hotărâtă față de concepțiile retrograde cum sint misticismul, obscurantismul, naționalismul, sovinișmul și altele manifestări care înjosesc și degradează ființa umană.

Să se intensifice activitatea de educare a întregului popor în spiritul minunatelor sale tradiții patriotice, revoluționare, să se dezvolte în rîndul maseilor largi populare spiritul solidarității internaționale, al frăției și unității cu toți oamenii muncii în lupta comună pentru progres economic și social, pentru pace în lume.

Partidul pune un accent deosebit pe creșterea rolului științei și culturii în societate. Lărgirea orizontului de cunoștințe culturale-științifice — condiție importantă a libertății și demnității omului — trebuie să se afle permanent în centrul activității partidului nostru.

O însemnătate deosebită au cunoașterea valorilor reprezentative ale culturii naționale, purtătoare ale idealurilor de progres și libertate ale poporului român, apărarea și dezvoltarea continuă a patrimoniului nostru cultural. Totodată, este necesară însușirea a tot ce e mai bun și progresist în cultura universală, concomitent cu lichidarea manifestărilor de cosmopolitism și plocinire în fața producțiilor reacționare, decadente ale capitalismului.

În această uriasă activitate politico-educativă, culturală, să acționăm mai intens pentru a da un conținut tot mai larg Festivalului național „Cântarea României”, să dezvoltăm puternic și să folosim toate mijloacele de care dispunem — cluburile, căminele culturale, casele de cultură, teatrele — făcînd din ele puternice centre de formare a unei înalte conștiințe socialiste, revoluționare, patriotice a maseilor.

Trebuie să se asigure perfecționarea și dezvoltarea în continuare a activității uniunilor de creație, sporirea responsabilității sociale a tuturor creatorilor — scriitorii, muzicienii, pictorii, oamenii de teatru. Pentru toți creatorii, adevărata sursă de inspirație trebuie să o reprezinte poporul român, realizările societății noastre socialiste. Avem nevoie de noi romane, de noi poezii, de noi filme și piese de teatru, lucrări muzicale sau de artă plastică, care să contribuie — prin înaltul lor mesaj de idei și valoare artistică — la promovarea și afirmarea principiilor nobile ale umanismului socialist, la combaterea a tot ceea ce contravine gândirii înaintate a epocii noastre, la creșterea generală a nivelului de cultură și civilizație al poporului.

Este necesar, de asemenea, ca presa, radioul și televiziunea să-și perfecționeze și să-și îmbunătățească activitatea, să-și asume un rol mai activ și mai important în buna cunoaștere și înțelegere a problemelor actuale ale dezvoltării sociale. În dezbaterile largă a acestora, să-și sporească combativitatea față de manifestările care contravin principiilor societății noastre, concepții revoluționare despre lume și viață, mărindu-și contribuția la unirea eforturilor întregii noastre națiuni în înfăptuirea neabătută a programelor de dezvoltare economico-socială, în construcția socialismului și comunismului în România.

Întreaga activitate de propagandă și politico-educativă trebuie să aducă o contribuție mai mare la mobilizarea oamenilor muncii în vasta operă de înfăptuire a politicii interne și externe a partidului și statutului nostru, devenind o puternică forță materială de transformare a societății, de asigurare a victoriei socialismului și comunismului în patria noastră.

În centrul activității organelor și organizațiilor de partid, a tuturor instituțiilor ideologice și cultural-educative trebuie să stea permanent modelarea (filozofia) omului nou, înaintat, animat de un profund spirit patriotic, devotat trup și suflet cauzei nobile a socialismului și comunismului, făuririi celei mai drepte și mai umane societăți la care au visat spiritele avansate, revoluționare de pretutindeni, idealurilor progresului, socialismului și păcii în întreaga lume.

În lupta pentru dezarmare și pace constituie problema fundamentală a prezentului și viitorului umanității. Cît timp se vor menține armele nucleare se va menține și pericolul unui război nuclear, care va duce la distrugerea întregii omeniri. România consideră că eliminarea completă a armelor atomice, lichidarea armelor convenționale este singura cale pentru supraviețuirea omenirii, condiția existenței vietei pe planeta noastră! Este necesar să fie definitiv abandonată concepția asigurării păcii prin „descurajarea nucleară”, care înseamnă, în fapt, o politică de forță și dominație.

În domeniul dezarmării, o răspundere deosebită revine țărilor din Europa, țărilor Tratatului de la Varșovia și N.A.T.O. În același timp, avînd în vedere că pactele militare au devenit anacronice, nu mai oferă nici un fel de garanții de securitate, trebuie făcut totul pentru desființarea lor concomitentă.

România militează activ pentru o Europă unită, a colaborării și păcii, bazată pe respectarea riguroasă a diversității orînduirilor sociale, a libertății și independenței fiecărui popor. Țara noastră nu este și nu va fi niciodată pentru o Europă în care să fie încălcată independența popoarelor și națiunilor, indi-

ferent sub ce formă!

România va acționa, în continuare, cu toată consecvența, pentru dezvoltarea colaborării în Balcani, pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii și bunei vecinătăți, fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine. Țara noastră sprijină, totodată, realizarea de asemenea zone în centrul și nordul Europei, precum și pe alte continente.

România va milita și în viitor pentru eliminarea forței și amenințării cu forța din viața internațională, pentru soluționarea problemelor numai și numai pe calea tratativelor, prin mijloace politice pașnice.

Țara noastră se pronunță și sprijină activ lupta popoarelor pentru lichidarea oricăror forme de colonialism și neocolonialism, pentru afirmarea liberă, de sine stătătoare, a fiecărei națiuni.

Ținînd seama de manifestările politice de extremă dreaptă care au loc în unele țări capitaliste, este necesar să se dea o ripostă hotărâtă tuturor curentelor reacționare, neofascismului, propagandei naționalist-șovine și de revizuire a granițelor.

România militează activ pentru instaurarea noi ordini economice internaționale și lichidarea marilor decalaje existente între țările bogate și cele sărace. Este necesară reglementarea problemei datorilor externe, care împovărează țările în curs de dezvoltare. Se impune o nouă politică financiară, care să excludă jefuirea și dominarea țărilor sărace de către monopolurile imperialiste și marile bănci internaționale.

Este necesară participarea activă, în condiții de deplină egalitate, la viața internațională a tuturor statelor și în deosebi a țărilor mici și mijlocii, care constituie marea majoritate a lumii.

Ca și pînă acum, partidul și statul nostru vor acorda o atenție deosebită colaborării cu țările socialiste, întăririi unității și conlucrării lor. În actualul împrejurări, țările socialiste sint chemate să-și asume o responsabilitate sporită în viața internațională. În primul rînd lor le revine menirea de a demonstra prin fapte că numai socialismul oferă garanția lichidării exploatații și asupririi, a soluționării într-un mod nou a problemelor dezvoltării omenirii.

Procesul de înlăturare a unor lipsuri și greșeli, de perfecționare a construcției socialiste este necesar să se realizeze de pe poziții consecvent revoluționare, pe baza principiilor socialismului științific, pornindu-se de la faptul că formele de organizare socială nu sint veșnice, că ceea ce la un moment dat apare ca bun, după o perioadă poate deveni o frînă în dezvoltarea societății. Nu pot fi făcuți răspunzători cei din trecut pentru faptul că ei de astăzi nu țin seama de această legitate, nu acționează în concordanță cu nolle realități, în spiritul principiilor revoluționare ale socialismului științific. Perfecționarea socialismului nu înseamnă întoarcerea la forme vechi, perimate, la capitalism, ci înaintarea spre forme noi, superioare de proprietate, muncă și conviețuire socialistă, de etică și echitate. Numai pe această bază vor fi puse pe deplin în valoare marile posibilități ale socialismului, resursele sale de progres și bunăstare.

Este important ca țările socialiste să analizeze, împreună, problemele actuale ale construcției socialiste și să stabilească cum să concilieze mai bine pentru depășirea unor greutăți și asigurarea dezvoltării fiecărui popor pe calea socialismului.

România va milita ferm pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, pe baza egalității și respectului reciproc, a neamestecului și înținerii tovărășiei, a principiilor socialismului științific.

Țara noastră va acorda și în viitor o atenție deosebită dezvoltării și perfecționării colaborării în cadrul C.A.E.R. — pe baza statutelor acestuia —, creșterii rolului său în soluționarea problemelor complexe ale dezvoltării socialiste a fiecărei țări. În actualul împrejurări nu se poate pune în nici un fel problema desființării acestei organizații sau a creării — după modelul occidental — a unei „piețe unice socialiste”. C.A.E.R.-ul trebuie și poate să contribuie mai activ la progresul economico-social independent al tuturor țărilor membre, la realizarea unei dezvoltări relativ egale a acestora, la creșterea forței economice a socialismului în ansamblu.

România va extinde relațiile sale cu țările în curs de dezvoltare și nealinate, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul și pe baza principiilor coexistenței pașnice, ale egalității și respectului independent și suveranității naționale.

Țara noastră își va aduce și în viitor contribuția activă la soluționarea problemelor internaționale, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

Partidul Comunist Român se pronunță pentru o largă discutare în comun a problemelor actuale, pentru a stabili cum să se acționeze mai bine de către fiecare partid pentru a contribui la soluționarea problemelor complexe — politice, economice, sociale — la realizarea dezarmării și apărarea păcii, la asigurarea unei lumi a dreptății sociale și naționale, la victoria noi orînduirii sociale — a socialismului.

În acest spirit, partidul nostru subliniază necesitatea unor întîlniri și consfătuiri ale partidelor comuniste și muncitorești, care să analizeze și să dea răspuns problemelor noi pe care le ridică dezvoltarea societății, prezentul și viitorul socialismului, să imprime un spirit de luptă și combativitate pentru soluționarea problemelor lumii contemporane.

Partidul nostru se pronunță pentru dezvoltarea și întărirea colaborării cu partidele socialiste și social-democrate, militează pentru dezvoltarea unei largi colaborări cu mișcările de eliberare națională, cu partidele de guvernămînt din țările în curs de dezvoltare, cu toate partidele care se pronunță pentru pace, pentru înțelegere și colaborare.

Deși problemele mondiale actuale sint deosebit de grave și complexe, Partidul Comunist Român își exprimă convingerea că forțele socialismului, ale democrației și progresului, acționînd unite și cu cea mai mare fermitate, pot împrina schimbări pozitive cursului evenimentelor în direcția soluționării constructive a marilor probleme ce confruntă lumea contemporană.

Partidul Comunist Român consideră că mersul omenirii spre socialism reprezintă un proces legic obiectiv al dezvoltării contemporane. Numai socialismul oferă perspectiva unei lumi fără exploatați și asupritori, fără asupriți și independenți a tuturor popoarelor, a asigurării bunăstării și fericirii fiecărei națiuni!

Socialismul reprezintă viitorul omenirii!

Comitetul Central consideră că dezbaterile Tezelor Congresului al XIV-lea va determina un nou și puternic avînt în întreaga viață politică, economică și socială a patriei, va contribui la stringerea tot mai puternică a rîndurilor întregului nostru popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cîtorul de geniu al României moderne, sub a cărui înleptată și clarvăzătoare conducere țara noastră înaintează ferm pe calea construirii celei mai drepte și mai umane dintre societăți — societatea socialistă și comunistă.

Comitetul Central își exprimă convingerea că această dezbateră va determina o analiză aprofundată a activității fiecărei organizații de partid, a fiecărei unități economice și sociale, a organizațiilor democrației muncitorești-revoluționare, va contribui la dinamizarea energiilor oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinilor de producție — în industrie, agricultură, știință și cultură — la înlăturarea lipsurilor și neajunsurilor, la crearea unui spirit general de luptă pentru îmbunătățirea activității în toate domeniile.

Dezbatînd într-un înalt spirit de responsabilitate comunistă Tezele Congresului al XIV-lea, să asigurăm întărirea unității și forței partidului, afirmarea cu putere a spiritului său cutezător, novator, a rolului său de centru vital al întregii națiuni, de conducător al poporului român pe calea progresului și prosperității, a libertății și independenței patriei!

Să facem astfel încît, prin munca unită a întregului popor, sub conducerea partidului, umînd neabătut străduțiele îndemurii și orientări ale secretarului general al partidului, președintelui Republicii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, națunea noastră să străbată într-un timp cît mai scurt drumul glorioș spre visul de aur — comunismul!

jență în muncă, care dăunează grav intereselor generale ale societății. Să se aibă în vedere atitudinea hotărâtă față de concepțiile retrograde cum sint misticismul, obscurantismul, naționalismul, sovinișmul și altele manifestări care înjosesc și degradează ființa umană.

Să se intensifice activitatea de educare a întregului popor în spiritul minunatelor sale tradiții patriotice, revoluționare, să se dezvolte în rîndul maseilor largi populare spiritul solidarității internaționale, al frăției și unității cu toți oamenii muncii în lupta comună pentru progres economic și social, pentru pace în lume.

Partidul pune un accent deosebit pe creșterea rolului științei și culturii în societate. Lărgirea orizontului de cunoștințe culturale-științifice — condiție importantă a libertății și demnității omului — trebuie să se afle permanent în centrul activității partidului nostru.

O însemnătate deosebită au cunoașterea valorilor reprezentative ale culturii naționale, purtătoare ale idealurilor de progres și libertate ale poporului român, apărarea și dezvoltarea continuă a patrimoniului nostru cultural. Totodată, este necesară însușirea a tot ce e mai bun și progresist în cultura universală, concomitent cu lichidarea manifestărilor de cosmopolitism și plocinire în fața producțiilor reacționare, decadente ale capitalismului.

În această uriasă activitate politico-educativă, culturală, să acționăm mai intens pentru a da un conținut tot mai larg Festivalului național „Cântarea României”, să dezvoltăm puternic și să folosim toate mijloacele de care dispunem — cluburile, căminele culturale, casele de cultură, teatrele — făcînd din ele puternice centre de formare a unei înalte conștiințe socialiste, revoluționare, patriotice a maseilor.

Trebuie să se asigure perfecționarea și dezvoltarea în continuare a activității uniunilor de creație, sporirea responsabilității sociale a tuturor creatorilor — scriitorii, muzicienii, pictorii, oamenii de teatru. Pentru toți creatorii, adevărata sursă de inspirație trebuie să o reprezinte poporul român, realizările societății noastre socialiste. Avem nevoie de noi romane, de noi poezii, de noi filme și piese de teatru, lucrări muzicale sau de artă plastică, care să contribuie — prin înaltul lor mesaj de idei și valoare artistică — la promovarea și afirmarea principiilor nobile ale umanismului socialist, la combaterea a tot ceea ce contravine gândirii înaintate a epocii noastre, la creșterea generală a nivelului de cultură și civilizație al poporului.

Este necesar, de asemenea, ca presa, radioul și televiziunea să-și perfecționeze și să-și îmbunătățească activitatea, să-și asume un rol mai activ și mai important în buna cunoaștere și înțelegere a problemelor actuale ale dezvoltării sociale. În dezbaterile largă a acestora, să-și sporească combativitatea față de manifestările care contravin principiilor societății noastre, concepții revoluționare despre lume și viață, mărindu-și contribuția la unirea eforturilor întregii noastre națiuni în înfăptuirea neabătută a programelor de dezvoltare economico-socială, în construcția socialismului și comunismului în România.

Întreaga activitate de propagandă și politico-educativă trebuie să aducă o contribuție mai mare la mobilizarea oamenilor muncii în vasta operă de înfăptuire a politicii interne și externe a partidului și statutului nostru, devenind o puternică forță materială de transformare a societății, de asigurare a victoriei socialismului și comunismului în patria noastră.

În centrul activității organelor și organizațiilor de partid, a tuturor instituțiilor ideologice și cultural-educative trebuie să stea permanent modelarea (filozofia) omului nou, înaintat, animat de un profund spirit patriotic, devotat trup și suflet cauzei nobile a socialismului și comunismului, făuririi celei mai drepte și mai umane societăți la care au visat spiritele avansate, revoluționare de pretutindeni, idealurilor progresului, socialismului și păcii în întreaga lume.

În lupta pentru dezarmare și pace constituie problema fundamentală a prezentului și viitorului umanității. Cît timp se vor menține armele nucleare se va menține și pericolul unui război nuclear, care va duce la distrugerea întregii omeniri. România consideră că eliminarea completă a armelor atomice, lichidarea armelor convenționale este singura cale pentru supraviețuirea omenirii, condiția existenței vietei pe planeta noastră! Este necesar să fie definitiv abandonată concepția asigurării păcii prin „descurajarea nucleară”, care înseamnă, în fapt, o politică de forță și dominație.

În domeniul dezarmării, o răspundere deosebită revine țărilor din Europa, țărilor Tratatului de la Varșovia și N.A.T.O. În același timp, avînd în vedere că pactele militare au devenit anacronice, nu mai oferă nici un fel de garanții de securitate, trebuie făcut totul pentru desființarea lor concomitentă.

România militează activ pentru o Europă unită, a colaborării și păcii, bazată pe respectarea riguroasă a diversității orînduirilor sociale, a libertății și independenței fiecărui popor. Țara noastră nu este și nu va fi niciodată pentru o Europă în care să fie încălcată independența popoarelor și națiunilor, indi-

ferent sub ce formă!

România va acționa, în continuare, cu toată consecvența, pentru dezvoltarea colaborării în Balcani, pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii și bunei vecinătăți, fără arme nucleare și chimice, fără baze militare străine. Țara noastră sprijină, totodată, realizarea de asemenea zone în centrul și nordul Europei, precum și pe alte continente.

România va milita și în viitor pentru eliminarea forței și amenințării cu forța din viața internațională, pentru soluționarea problemelor numai și numai pe calea tratativelor, prin mijloace politice pașnice.

Țara noastră se pronunță și sprijină activ lupta popoarelor pentru lichidarea oricăror forme de colonialism și neocolonialism, pentru afirmarea liberă, de sine stătătoare, a fiecărei națiuni.

Ținînd seama de manifestările politice de extremă dreaptă care au loc în unele țări capitaliste, este necesar să se dea o ripostă hotărâtă tuturor curentelor reacționare, neofascismului, propagandei naționalist-șovine și de revizuire a granițelor.

România militează activ pentru instaurarea noi ordini economice internaționale și lichidarea marilor decalaje existente între țările bogate și cele sărace. Este necesară reglementarea problemei datorilor externe, care împovărează țările în curs de dezvoltare. Se impune o nouă politică financiară, care să excludă jefuirea și dominarea țărilor sărace de către monopolurile imperialiste și marile bănci internaționale.

Este necesară participarea activă, în condiții de deplină egalitate, la viața internațională a tuturor statelor și în deosebi a țărilor mici și mijlocii, care constituie marea majoritate a lumii.

Ca și pînă acum, partidul și statul nostru vor acorda o atenție deosebită colaborării cu țările socialiste, întăririi unității și conlucrării lor. În actualul împrejurări, țările socialiste sint chemate să-și asume o responsabilitate sporită în viața internațională. În primul rînd lor le revine menirea de a demonstra prin fapte că numai socialismul oferă garanția lichidării exploatații și asupririi, a soluționării într-un mod nou a problemelor dezvoltării omenirii.

Procesul de înlăturare a unor lipsuri și greșeli, de perfecționare a construcției socialiste este necesar să se realizeze de pe poziții consecvent revoluționare, pe baza principiilor socialismului științific, pornindu-se de la faptul că formele de organizare socială nu sint veșnice, că ceea ce la un moment dat apare ca bun, după o perioadă poate deveni o frînă în dezvoltarea societății. Nu pot fi făcuți răspunzători cei din trecut pentru faptul că ei de astăzi nu țin seama de această legitate, nu acționează în concordanță cu nolle realități, în spiritul principiilor revoluționare ale socialismului științific. Perfecționarea socialismului nu înseamnă întoarcerea la forme vechi, perimate, la capitalism, ci înaintarea spre forme noi, superioare de proprietate, muncă și conviețuire socialistă, de etică și echitate. Numai pe această bază vor fi puse pe deplin în valoare marile posibilități ale socialismului, resursele sale de progres și bunăstare.

Este important ca țările socialiste să analizeze, împreună, problemele actuale ale construcției socialiste și să stabilească cum să concilieze mai bine pentru depășirea unor greutăți și asigurarea dezvoltării fiecărui popor pe calea socialismului.

România va milita ferm pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, pe baza egalității și respectului reciproc, a neamestecului și înținerii tovărășiei, a principiilor socialismului științific.

Țara noastră va acorda și în viitor o atenție deosebită dezvoltării și perfecționării colaborării în cadrul C.A.E.R. — pe baza statutelor acestuia —, creșterii rolului său în soluționarea problemelor complexe ale dezvoltării socialiste a fiecărei țări. În actualul împrejurări nu se poate pune în nici un fel problema desființării acestei organizații sau a creării — după modelul occidental — a unei „piețe unice socialiste”. C.A.E.R.-ul trebuie și poate să contribuie mai activ la progresul economico-social independent al tuturor țărilor membre, la realizarea unei dezvoltări relativ egale a acestora, la creșterea forței economice a socialismului în ansamblu.

1944-PATRIZEC ȘI CINCI DE ANI DE LITERATURĂ-1989

MOMENT AL MARILOR ÎMPLINIRI

Fără a se suprapune istoriei sociale, literatura exprimă, totuși, cu fidelitate, istoria socială, chiar dacă nu utilizează conceptele acesteia. Nu înțelegem nici categorii sociale, nici parametrii dezvoltării economice, nici concepții referitoare la organizarea și conducerea societății, nici statisticile dinamicilor sociale, și, cu toate acestea, se decelază 45 de ani de viață al poporului român; ani, am putea spune, trăiți zi cu zi, însumându-se (cine știe?) poate câteva zeci de mii de personaje, consumându-se trăsăturile și izbînziile înainturii a milioane de fițe. Multe personaje (și zile) dispar din memorie, în ciuda faptului că, două, trei decenii au fost la modă, s-au rostit în toate tonalitățile, apoi au părăsit arena, făcând loc altora. Această „curgere” a existenței dă impresia unui flux care dispare dintr-o dată în subteran, apoi reapare, după câteva secole, în alt loc, sub forma unui firor țirav care dispare și el, să se reapeară, din nou, în întâfășurarea unui flux; și mai liniștit sau mai învolburat. Încercăm, ca să ne folosim de o comparație celebră, sentimentul că ne scaldăm în apele unui riu care sînt și nu sînt aceleași niciodată. Este miraculos sentimentul produs de constatarea că acest segment de istorie, de aproape o jumătate de veac, nu este în mod explicit istoria socială; dar o implică, pornind de la un nivel subordonat celui social, incluzîndu-l totuși, în ciuda faptului că acela îi este superior.

Desigur, este istoria unei lumi din interiorul nivelului general-uman, personal. Și, desi aceste „existențe” nu se „adună”, nici nu se „scad”, ci, pur și simplu, „iradiază” în toate direcțiile, amalgamîndu-se, distilîndu-se, reușesc să exprime „surzător” existența socială și, în același timp, un moment dat. Este o mare curiozitate a fenomenului literar care continuă încă să „scape” sociologic.

Cu patruzeci și cinci de ani în urmă a început să dureze pe teritoriul patriei noastre o lume nouă. După un război pusilitor („inter arma silent musae”), război care, spre cinstea ei din todeauna, literatura l-a „simțit” prima, dar mai ales a făcut tot ce l-a stat în putință pentru a-l evita, istoria vie a literaturii române a început odată cu deceniile 4-5. Așadar, istoricul l-a deschis două perspective: una începe cu autorul, cartea, simțul, au nega legătura cu perioada antebelică, încercînd, după prescripțiile unei ideologii asumate greșit, sau neasumate deloc, s-au utilizat metode străine spiritualității românești — fie a căuta „locul” în care firul vieții literare s-a fost rupt și a-l învîna, ceea ce s-a și făcut prin așezarea unor simboluri care a moșteniri noastre literare, fundamentată de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Literaturii române nu i-a fost niciodată străină teza specificului de gândire și simțire ale unui popor, format și dezvoltat în anumite condiții, teză care, așa cum este evident, astăzi este aplicată în toate domeniile vieții social-politice, economice etc. Urmind firul istoriei literaturii române, ni se împingea un gând magmatic: acela de continuă pătrundere în viața reală, concretă a vechiului și primenirea acestuia în subtilitatea actualității.

Desigur, pionierilor „realismului-socialist” ai deceniilor 4-5 nu le-au fost clare aceste lucruri. N-aveau nici timpul și nici posibilitatea pentru a și le lămurii. Cu un pret atât de scump au experimentat noile formule literare, făcînd, în final, dovada că trebuiesc abandonate.

Sînt cunoscute erorile dogmatismului; schematicismul, viziunea unilaterală a personajului, sociologismul, tezismul etc. Cu toate acestea, proza, spre deosebire de poezie, reușește totuși să păstreze câteva elemente consistente. În primul rînd datorită prelungirii activității literare a citorva scriitori afirmați în perioada antebelică. Luăm numai un exemplu ilustrativ: Zaharia Stancu. Deși scriitor de talent și în celebrul său „Desculț”, s-a „reîntors” „rețelei” realismului socialist. Dar pentru că și-a păstrat „stilul” al scriitorului, în deplin consens cu substanța existențială a faptelor și a trăirilor, avem temeiul să-l considerăm primul act de „dezheț” al realismului socialist, de deschidere a prozei spre marile realizări din deceniile următoare. Cazul cel mai ilustrativ rămîne G. Călinescu, al cărui rol purtător de steag al literaturii de după eliberare încă n-a fost pe deplin studiat.

Îi urmează cînd Marin Preda și Eugen Barbu, ei oferind dovada că a neobisnuitul vitalității creatoare a poporului nostru.

Pleada de aur care urmează, prin Fănuș Neagu și Nicolae Velea, Ștefan Bănuțescu, Ion Lăncrănjan, Paul Anghel și alții, reface complet coloana vertebrală a istoriei literaturii. În așa fel încît astăzi, cînd se vorbește despre această literatură, Camil Petrescu sau Sadoveanu etc.

Desigur, acești autori sînt moderni. Din mai multe motive, în primul rînd, în general, abordează temele lumii contemporane; apoi, pentru că punctul de vedere pe care-l imprimă este cel al contemporanului contemporan; și, nu în ultimul rînd, datorită faptului că principiul estetic pe care îl se întemeiază opera este radical diferit.

Cu toate acestea, miile de fițe, navăzute cu ochiul liber, dar trănice, în limba de marți maestri de odinioară. Cea mai plauzibilă explicație a acestei stranie legături se conștientizează în faptul că și marile actualități și și marile interbelice s-au situat pe poziții prozestice: s-au profestate idelle cele mai înaintate, mai generoase, cu sînsa de a se perpeția și a da roade în viitor, au intuit apăsarea întinșurii perspectivei maselor populare, a intelectualității și a culturii din principiele clasice și-au înțeles în istoria literaturii actuale, sînd un sol prielnic în care să se dezvolte și să se revitalizeze.

Așupra modului în care s-au prelunșit unele idei din puncte îndepărtate ale istoriei pînă în zilele noastre sînt multe de spus.

Nu trebuie scăpat din vedere faptul că un autor, chiar de genul, profesează mai multe categorii de principii. Prin unele este tributur lumii concrete în care a trăit și a murit. Acestea, de regulă, sînt sacrificate momentului, își pierd valabilitatea peste timp. Altele pot

fi complet nefuncționale și ne-viabile chiar în epoca în care au fost lansate. Este firesca eroare omenească. Și numai a treia categorie se manifestă peste timp; sînt fertile și prospective. Chiar dacă n-au funcționat în epocă. Desigur, istoricul literar trebuie să fie înarmat cu suplețe și intuiție, cu clarviziune ideologică și sociologică și estetică, pentru a face eroarea să creadă că un element „nou”, descoperit în prezent, își are cauza într-altul, anterior, întemeindu-se numai pe asemănările formale, pe analize și documente incomplete, pe raționamente defectuoase. Un exemplu. Nu ne putem explica formula estetică dinlăuntru, căreia se dezvoltă principiile ideologice în cazul lui Paul Anghel (Zănețele de-acum un veac) printr-o comparație strict istorică sau strict literară (dar formale) cu B.P. Hasdeu, V. Părvan, Sadoveanu sau Dullu Zamfirescu.

Elemente comune vom găsi, dar colaterale. Sistem de părere că formula de tip estetică a lui Camil Petrescu a dat roade în concepția lui Paul Anghel. Ne referim în special la consubstanțialitatea ideii cu „temperamentul” personajului. Ca și la înțelegerea noțiunii de „moment”, în sens de „autenticitate”; și anume la împărțirea timpului istoric (fluxului) în momente înfitezibile și „frecvențe” din aceste momente avîndu-și mecanismul său. Unic al irepetabil. Și numai același! Nici un „moment” nu se explică prin „mecanismul” celui anterior sau posterior. „Istoria” se poate repeta, momentele însă niciodată (conjuncturile, în terminologia lui Camil Petrescu).

Țărani lui Rebreanu sînt complet deosebiți de cei al lui F. Neagu sau ai lui N. Velea. Dar avem și suficiente motive să le desoperim elemente de esență congenere. Îi separă limbajul, temperamentul, elemente de moravuri, concepțiile despre viață etc. Să nu uităm: țărani lui Rebreanu e împătimit de pămînt, cel al lui F. Neagu e membru în C.A.P. Dar le vom descoperi esența comună numai cu condiția de a ne situa în perspectiva altui scriitor, cea a lui Marin Preda; și unul și celălalt poartă în el o vechime milenară. Ei sînt deopotrivă în orice loc și în orice timp „cești” al istoriei. Total diferiți, rămîn oriunde și ori-cînd identici țărani români.

Străbătînd 45 de ani de proză vom mai constata o persistentă variantă, obținută, în primul rînd, datorită formulei estetice. Lucrurile sînt extrem de complicate, ne vom limita la generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (desori dusa la simplism). Deceniul al șaselea aduce cu sine experimentalismul care, cum sînt, a făcut, în unele cazuri, chiar ravagii, datorită unei generalități. Scriitorii momentului dogmatic u păstrat cite ceva din formula clasică. În primul rînd împiedicată limbajului (

